ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΕΣ
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ ΚΕΜΠ. ΑΘ. 4636
ΚΩΔΙΚΟΣ 5411
ΣΥΙΑΤΕ
Ευπόλιδος 8, 105 51 Αθήνα

Ενημέρωση συλλογική

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 18
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΔΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Σημείωμα Εκδότη

Αναγκαία η λήψη γενναίων αποφάσεων από τη νέα Κυβέρνηση

Αγαπητοί Συνάδελφοι

Βρισκόμαστε μερικές εβδομάδες μετά τις εκλογές και ήδη διακρίνεται στον ορίζοντα μια σημαντική μεταστροφή στην πορεία της χώρας. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση διαπιστώσαμε ότι η εκλογική διαδικασία πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες πολιτικού πολιτισμού και το αποτέλεσμά τους αποτέλεσε την ισχυρότερη εγγύηση για το νέο πολιτικό τοπίο που διαμορφώνεται.
Τα πρώτα δείγματα της νέας κυβέρνησης διαφαίνονται θετικά, κάτι που βέβαια είναι αναμενόμενο αφού υπάρχει ακόμα στον αέρα το άρωμα της νίκης και η ελπίδα για κάτι καλύτερο. Ωστόσο, οφείλουμε να βρισκόμαστε σε επαγρύπνηση, για να διασφαλίσουμε ότι οι αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης, της συμμετοχής στα κοινά και της ασφάλειας θα τηρηθούν και θα λάβουν τη θέση που τους αρμόζει στην πατρίδα μας. Για αυτό το λόγο, ο σύλλογός μας νιώθει την υποχρέωση να απευθύνει επιστολή στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, κύριο Θ. Πάγκαλο, στην οποία θα αναπτύσσονται οι θέσεις και οι προτάσεις μας, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά που, κατά τη γνώμη μας, πρέπει να στοιχειοθετήσουν τον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας.
Είναι γεγονός ότι τα πιο κρίσιμα πεδία στα οποία θα κληθεί να αποδείξει τις ικανότητές της η νέα κυβέρνηση, είναι αυτά της οικονομίας, της υγείας, της παιδείας και της ασφάλειας. Ο βαθμός επιτυχίας στα παραπάνω πεδία βρίσκεται σε άμεση συνάρτηση με την γενικότερη δυνατότητα της Ελλάδας να διασχίσει το «ναρκοπέδιο» της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και να εισέλθει σε μια περίοδο ανάπτυξης και αισιοδοξίας. Μόνο με θάρρος και επιμονή θα μπορέσουν να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για να εξομαλυνθεί η έκρυθμη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η πατρίδα μας εδώ και πολλά χρόνια.
Το υπ' αριθμόν ένα ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, είναι η ακρίβεια. Όπως καταδεικνύουν επίσημα στατιστικά στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ελλάδα κατέχει τη δεύτερη θέση ανάμεσα στις πιο ακριβές χώρες της Ευρώπης. Αν αυτό το έλεγε κανείς πριν από μία δεκαετία θα τον περνούσαν για τρελό. Κι όμως αυτή είναι η πραγματικότητα σήμερα. Η συνέχιση της παρούσας κατάστασης ισοδυναμεί με οικονομική αυτοκτονία της πατρίδας. Για αυτό, πρέπει όλο το βάρος να δοθεί στο να γίνει και πάλι η Ελλάδα μία φτηνή χώρα, η οποία να μην «στραγγαλίζει» την εγχώρια αγορά και να αρχίσει να προσελκύει και πάλι τις ξένες επενδύσεις.
Για να επιτευχθεί αυτό, δεν υπάρχει εύκολος τρόπος. Αν η κυβέρνηση επιθυμεί να φέρει αποτελέσματα, πρέπει να συγκρουστεί με τα καρτέλ. Και πρέπει να το κάνει αμείλικτα, αποφασιστικά και μέχρι τέλους. Το πρώτο και πιο υδροκεφαλικό καρτέλ, το οποίο δρα ανεξέλεγκτα εδώ και χρόνια, είναι αυτό των τραπεζών. Είναι ανεπίτρεπτο σε μια φτωχή χώρα της Ε.Ε., όπως είναι η Ελλάδα, να διαπιστώνεται τόσο μεγάλη διαφορά(spread) ανάμεσα στα επιτόκια καταθέσεων και στα επιτόκια χορηγήσεων. Κι αυτό είναι μόνο ένα από τα πολλά σημεία της παρανοϊκής τραπεζικής πολιτικής που ακολουθείται εδώ. Πρέπει επιτέλους να μπει μια τάξη. Η μόνη λύση είναι η κατάρτιση ενός τολμηρού, διευρυμένου νομοθετικού πλαισίου, το οποίο θα οριοθετεί επιτέλους τη λειτουργία των τραπεζών, η οποία πολλές φορές κινείται στα όρια της νομιμότητας και ασφαλώς πολύ μακριά από οποιαδήποτε έννοια εταιρικής κοινωνικής ευθύνης.
Το δεύτερο καρτέλ που οφείλει να συντρίψει η Κυβέρνηση, είναι αυτό των καυσίμων. Εκεί, οι πρακτικές που ακολουθούνται είναι ξεκάθαρα ληστρικές. Αφενός, οι πάσης φύσεως επιτήδειοι υφαρπάζουν το εισόδημα του Έλληνα εργαζομένου και αφετέρου η εκτεταμένη λαθρεμπορία, νοθεία και λοιπές παθογένειες προκαλούν ακατάσχετη αιμορραγία στα έσοδα του Υπουργείου Οικονομικών. Και σε αυτή την περίπτωση χρειάζεται να καθιερωθεί ένα αυστηρότατο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο να προβλέπει βαρύτατες κυρώσεις για τους παρανομούντες στον συγκεκριμένο πεδίο. Επίσης, είναι αναγκαίο να συσταθεί ένας αυστηρός ελεγ-

Τα τελευταία κεφάλαια της "Γκιάτιου" μυθολογίας

Σε νέο όργιο συκοφαντιών επιδίδεται ο κος Γκιάτης το τελευταίο διάστημα, αναμοχλεύοντας υποθέσεις του «αρχείου» και αναπαράγοντάς τες με γενναίες δόσεις φαντασίας. Δυστυχώς, για ακόμη μία φορά, οι αδύναμοι ισχυρισμοί του καταρρέουν υπό το αμείλικτο βάρος των γεγονότων και αποδεικνύεται το θλιβερό έλλειμμα αξιοπιστίας που εκθέτει τόσο τον ίδιο, όσο και τους συνεργάτες του.
Το τελευταίο μύθευμα που δημοσίευσε υπό μορφή ανακοίνωσης, με αφορμή την πρόσφατη ανάκληση της άδειας της ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ, **αφορά μία ενδεχόμενη επένδυση των αποθεματικών του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, σε ένα επενδυτικό προϊόν, η οποία, όμως, ουδέποτε έγινε!** Υποστηρίζει επίσης ότι η υπόθεση της «ΑΣΠΙΣ» εκκρεμεί δικαστικά. Στην πραγματικότητα η απόφαση της «ΑΣΠΙΣ» έχει κριθεί με ομόφωνο και οριστικό βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών. «Λεπτομέρειες» όπως η ωμή αλήθεια, δεν φαίνεται να απασχολούν τον κύριο Γκιάτη, καθώς συνεχίζει να διασύρει τον συνδικαλισμό και να στοιβάζει νέα ψεύδη στον ήδη ογκωδέστατο σωρό παραπληροφόρησης που τόσα χρόνια κατασκευάζει με επιμέλεια. Σύντομα όμως θα κληθεί να λογοδοτήσει και ο κάθε κατεργάρης θα καθίσει στον πάγκο του.

Κεφάλαιο ΤΑΠΙΛΤΑΤ: Το ταμείον είναι μείον…

Η προαναφερόμενη επένδυση, ακόμα κι αν γινόταν, είναι σίγουρο ότι **δεν θα ζημίωνε** το Ταμείο μας. Στην επένδυση αυτή, η οποία είχε **3ετή και όχι 20ετή διάρκεια**, προχώρησαν, εκείνη την εποχή, πολλά ασφαλιστικά Ταμεία με υψηλές αποδόσεις. Επιπλέον, η επενδυτική πορεία που ακολούθησαν στη συνέχεια οι συνεργάτες του κυρίου Γκιάτη, είχε ως συνέπεια την μείωση της κερδοφορίας του ΤΑΠΙΛΤΑΤ σε αποκαρδιωτικά επίπεδα. Άλλωστε, η «ευεργετική» τους επίδραση μπορεί να ιχνηλατηθεί και στο γεγονός ότι το ΤΑΠΙΛΤΑΤ βρίσκεται σε απόλυτη παρακμή, **με τις παραιτήσεις προέδρων, αντιπροέδρων και γραμματέων να είναι στην ημερησία διάταξη. Για όλα αυτά βέβαια οι ασφαλισμένοι δεν έχουν την παραμικρή ιδέα, αφού όπως φαίνεται είναι μάλλον υπεραισιόδοξο να περιμένει κανείς ενημέρωση από ένα Ταμείο που βρίσκεται σε πλήρη αποσύνθεση.**
Πέρα από τα ηθικής φύσεως ερωτηματικά που προκύπτουν, σχετικά με τα όσα ψευδώς ισχυρίζεται ο κος Γκιάτης περί «σωτηρίας της περιουσίας του Ταμείου», εδώ ελλοχεύει και ένα άλλο αμείλικτο ερώτημα. Πως γίνεται ο ασφαλιστικός μας φορέας να εμφανίζει **μείωση στον ισολογισμό στη χρήση 2008, κατά 72.341.000 ευρώ;** Όπως προκύπτει ξεκάθαρα από τους ισολογισμούς του Ταμείου, η περιουσία του **στις 31-12-2007 ανερχόταν στο ποσό των 469.265.000 ευρώ, ενώ μόλις ένα(!) χρόνο αργότερα έπεσε στα 396.924.000 ευρώ. Άλλο ένα κατόρθωμα της «σωτηρίου» δράσης των συνεργατών του κυρίου Γκιάτη. Αντιθέτως, η διοίκηση του Ταμείου στην οποία συμμετείχε ο πρόεδρος του συλλόγου μας, παρέλαβε το Ταμείο το 2003 με 303.000.000 ευρώ και το παρέδωσε το 2005 με 403.000.000 ευρώ, σημειώνοντας δηλαδή τη μεγαλύτερη κερδοφορία του ΤΑΠΙΛΤΑΤ στα 30 χρόνια λειτουργίας του, ξεπερ-**

Συνέντευξη
Ο Δημήτρης Κίσσας, μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου UNION Eurobank, πρώην ταμίας του Δ.Σ. του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, ξεσπεπάζει και αποκαλύπτει τη σκοτεινή πραγματικότητα του ΤΑΠΙΛΤΑΤ.
σελ. 3

Δικαστικές αποφάσεις-σταθμοί
Δικαιώνονται οι επιλογές του συλλόγου μας σε καίρια συνδικαλιστικά θέματα.
σελ. 8

κτικός μηχανισμός, με τουλάχιστον τρίμηνο απολογισμό της δράσης του.
Το τρίτο καρτέλ που λυμαίνεται τον τόπο, είναι ασφαλώς, οι επιχειρήσεις διατροφής, μικρές και μεγάλες. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να τις καλέσει σε διαβούλευση και με γνώμονα το εθνικό συμφέρον, να τους επισημάνει την ανάγκη της μείωσης των κερδών τους για μια διετία, ούτως ώστε να πέσουν οι τιμές των τροφίμων και να καταφέρει ο ελληνικός λαός να βελτιώσει την αγοραστική του δυνατότητα. Είναι ο μόνος τρόπος να εισρεύσει χρήμα στην αγορά και να αναθερμανθεί η ελληνική οικονομία.
Τέλος, ίσως το μεγαλύτερο και πιο δύσκολο να καταπολεμηθεί καρτέλ, είναι το ίδιο το Κράτος. Το Α και το Ω στην αναδόμηση της αξιοπιστίας του Κράτους, είναι η καταπολέμηση της διαφθοράς. Το να ελπίζει κανείς στην ολοκληρωτική πάταξή της είναι μάλλον ευσεβής πόθος, καθώς η διαφθορά είναι εγγενής σε όλα τα συστήματα διακυβέρνησης. Εντούτοις, για να βγούμε από την τωρινή αλλοπρόσαλλη κατάσταση, υπάρχουν πολλά βήματα που μπορούν να γίνουν και πολλά μέτρα που μπορούν να παρθούν. Χρειάζεται μια πολιτική πρωτοβουλία, εφάμιλλη της τάξεως και του εύρους των ΚΕΠ, ώστε να χτυπηθεί η σήψη. Μία εκτεταμένη αποκέντρωση της εξουσίας και ένας ελεγκτικός μηχανισμός, ανάλογης φερεγγυότητας, ο οποίος θα αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη του Έλληνα πολίτη στο Κράτος.
Επιπλέον, οι αλόγιστες κρατικές σπατάλες και η τραγική ανεπάρκεια στη λειτουργία των κρατικών μηχανισμών έχουν καταρρακώσει το ηθικό των Ελλήνων και έχουν υποθηκεύσει το μέλλον της χώρας μας. Η ανασύσταση των κρατικών θεσμών και η επανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών θα πάρει καιρό. Ωστόσο, θα αποτελούσε το πρώτο, μικρό δείγμα καλής θέλησης από τη μεριά της Κυβέρνησης, το να προχωρήσει στο πάγωμα των τιμολογίων των δημόσιων και ιδιωτικών οργανισμών κοινής ωφέλειας για τα επόμενα δύο χρόνια. Είναι σίγουρο ότι και τους πολίτες θα ανακούφιζε, αλλά και την κοινή γνώμη θα έπειθε για το ποιόν των προθέσεών της.
Εκτός όμως από τις όποιες «σκοτεινές δυνάμεις» επιβουλεύονται την αναπτυξιακή πορεία της χώρας, είτε λόγω αήθους κερδοσκοπίας, είτε λόγω κοντόφθαλμης βλακείας, ο κύριος άξονας γύρω από τον οποίο περιστρέφεται η ελληνική οικονομία δεν είναι άλλος από την ανταγωνιστικότητά της στις ευρωπαϊκές αγορές. Δυστυχώς, ο ακρογωνιαίος λίθος της δυσμενούς θέσης, στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, έχει τεθεί πριν από αρκετά χρόνια, το 2001, με την ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ. Η αλλαγή του νομίσματος, εκτός από τα όσα θετικά αποτελέσματα επέφερε, αποτέλεσε ταυτόχρονα και μια εθνική τραγωδία. Η μετάβαση από τη δραχμή στο ευρώ έγινε χωρίς κανένα σχεδιασμό και χωρίς την απαραίτητη πρότερη ενημέρωση των Ελλήνων για το νέο τοπίο που θα διαμορφωνόταν, όπως επίσης και για τις νέες αναλογίες των οικονομικών μεγεθών. Οι συνέπειες είναι λίγο πολύ γνωστές σε όλους, με τη «μπάνκα» να έχει τιναχτεί στον αέρα και τον βαθμό υπευθυνότητας και σωστής διαχείρισης να παραμένει χαμηλός για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Οχτώ χρόνια μετά την ένταξη και ακόμα αντιμετωπίζουμε το κέρμα του ευρώ σαν κατοστάρικο.
Ήρθε η ώρα να κοιτάξουμε την πραγματικότητα κατάματα. Η Ελλάδα διαθέτει μόνο δύο «βαριές» βιομηχανίες. Τη ναυτιλία και τον τουρισμό. Η ναυτιλία παραμένει η κύρια πηγή εσόδων για το ελληνικό κράτος, ωστόσο, στη συγκεκριμένη συγκυρία που διανύουμε, έχει επηρεαστεί βαθιά από την παγκόσμια οικονομική κρίση. Ο δε τουρισμός έχει επηρεαστεί και αυτός και επιπλέον πλήγεται από την υπερβολική αύξηση των τιμών. Τα περιθώρια στενεύουν. Αν δεν επιδιωχθεί μια εθνική λύση στο πρόβλημα και δεν καταστεί η Ελλάδα ένας προσιτός πόλος έλξης για τους τουρίστες, η εθνική οικονομική τραγωδία είναι αναπόφευκτη. Για να γίνει αυτό, θα πρέπει άμεσα, εντός του επόμενου χρόνου, να επιτευχθεί μια εθνική συμφωνία ανάμεσα στην κυβέρνηση, τους δημόσιους και ιδιωτικούς επιχειρηματικούς φορείς και στον ελληνικό λαό, ώστε να χαράξουμε όλοι μαζί από κοινού την οικονομική μας στρατηγική. Πρόκειται για υπόθεση άμεσης προτεραιότητας. Αν δεν συμφωνήσουμε και τώρα, μας βλέπω να βουλιάζουμε όλοι μαζί.

Σαράντος Φιλιππόπουλος

νώντας επίσης την κερδοφορία όλων των υπολοίπων ασφαλιστικών Ταμείων της Ελλάδας. Ακόμα, ο πρόεδρος του συλλόγου μας, Σ. Φιλιππόπουλος, ως μέλος της διοίκησης του ΤΑΠΙΛΤ, υπερψήφισε καταλογισμούς ύψους 39.800.000 ευρώ υπέρ του ΤΑΠΙΛΤ και σε βάρος της Τράπεζας. Αντιθέτως, ο εκπρόσωπος του συλλόγου του κυρίου Γκιάτη μειοψήφησε, επιχειρώντας να προστατεύσει την Τράπεζα, ώστε να μην καταβάλει εργοδοτικές εισφορές παρελθόντων ετών, ως άλλωστε όφειλε. Άλλη μία βροντώδης απόδειξη του ποιοι υπερασπίζονται τα συμφέροντα των ασφαλιστικών ταμείων και ποιοι τα πολεμούν. Ευτυχώς, δεν είμαστε όλοι ίδιοι με τον κύριο Γκιάτη και τους συνεργάτες του.

Κεφάλαιο Ταμείο Υγείας και Δομημένα Ομόλογα: Το κόλπο «grosso»

Υπάρχει, ωστόσο, μια πληθώρα ερωτημάτων, στα οποία οι εργαζόμενοι και ο σύλλογός μας απαιτούν απαντήσεις από τον κύριο Γκιάτη. Γιατί δεν επέδειξε τον ίδιο «σωτήριο» ζήλο όταν συμμετείχε στην διοίκηση τού Ταμείου Υγείας, το οποίο διαλύθηκε τόσο διοικητικά, όσο και οικονομικά; Γιατί δεν κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά της λεηλασίας των αποθεματικών του, με την επένδυση **σε δομημένα ομόλογα;** Ποιά θέση πήρε στην απόφαση για την αγορά των εν λόγω ομολόγων; Συμμετείχε ή δεν συμμετείχε ο σύλλογός του; Υπερψήφισε ή καταψήφισε; Οδυνηρά ερωτήματα με άβολες απαντήσεις. **Απαντήσεις που όμως πρέπει να δοθούν.** Όλοι πρέπει να μάθουν ποιοι πήραν τη συγκεκριμένη απόφαση. Μπορεί ο κος Γκιάτης να μην θέλει να αποκαλύψει ποιοι έστησαν το κόλπο, ο σύλλογός μας όμως παρακολουθεί την υπόθεση στενά. **Και ας είναι βέβαιοι οι εργαζόμενοι ότι σύντομα οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση θα αρχίσουν να «κελαηδούν».** Οι αοριστίες και οι υπεκφυγές δεν μπορούν να προστατεύσουν τους υπευθύνους για πολύ ακόμα.

Κεφάλαιο Προσωπικά Δεδομένα: Σκάσε και δούλευε!

Πρέπει να κατανοήσει ο συγκεκριμένος κύριος ότι το μοντέλο συνδικαλισμού που εκπροσωπεί δεν εκφράζει κανέναν εργαζόμενο. Ο «συνδικαλισμός» που τόσο πιστά υπηρετεί όλα αυτά τα χρόνια είναι χρεωμένος με βαριά αμαρτήματα εις βάρος των συναδέλφων. Σας έχουν πάρει χαμπάρι μέχρι και οι πέτρες κύριε Γκιάτη. **Ποιος μπορεί να ξεχάσει το φιάσκο της υπόθεσης των προσωπικών δεδομένων που πρόσφατα συνύφανε ο κος Γκιάτης σε συνεργασία με την Τράπεζα;** Στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας τού συλλόγου μας «το ντοκουμέντο της ντροπής» παρουσιάζεται με ανατριχιαστική λεπτομέρεια. Με μια ύπουλη μεθόδευση, σε συνεργασία με τη Διοίκηση, επιχειρεί να εμποδίσει τους συναδέλφους από το να έχουν πρόσβαση σε νευραλγικά στοιχεία, προκειμένου να διεκδικήσουν δια της δικαστικής οδού τα δικαιώματά τους, τα οποία συστηματικά καταστρατηγούνται. Η Διοίκηση της τράπεζας, χρησιμοποιώντας σχετική του εισήγηση, επεχείρησε την ακύρωση της απόφασης της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, η οποία την υποχρέωνε να χορηγεί τα εν λόγω στοιχεία.

Κεφάλαιο Πολιτικές Ελευθερίες: «Απαγορεύεται η συνάθροισις πλέον των τριών ατόμων…»

Ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να προβληματίσει έντονα τόσο τους συναδέλφους, όσο και τη Διοίκηση, είναι οι αντιλήψεις του κου Γκιάτη σχετικά με τη διακίνηση των πολιτικών ιδεών. Πρόσφατα, δημοσίευσε ανακοίνωση στην οποία, ούτε λίγο, ούτε πολύ, με ύφος εντελώς απαξιωτικό **αναφέρει επί λέξει:** «Ο σύλλογός μας μετά από σοβαρή σκέψη απέφυγε να πραγματοποιήσει μια τέτοια συγκέντρωση(του στελέχους του κόμματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ συναδέλφου Γιώργου Παυλόπουλου), γιατί θα ήταν δύσκολο να προστατεύσει τον ομιλητή που θα απαιτούσε από ένα ακροατήριο τραπεζοϋπαλλήλων το κλείσιμο των τραπεζών που θα τους οδηγούσε στην ανεργία προς χάριν των επιδιώξεων του κόμματός του».
Τέτοιες θέσεις ανήκουν σε ζοφερές εποχές της σύγχρονης ιστορίας, στην περίοδο που στην Ελλάδα κυβερνούσαν οι συνταγματάρχες. Μας γεμίζει ανησυχία ότι τις ακούμε σήμερα από συνδικαλιστικά όργανα.

Το δια ταύτα

Κλείνοντας, και για να τελειώνουμε πια με την ιστορία του κου Γκιάτη, του απευθύνουμε ανοιχτή πρόσκληση. **Αφού στην ανακοίνωσή του αφήνει κακόβουλους υπαινιγμούς για τις ομόφωνες αποφάσεις μας, όσον αφορά την προοπτική των περιουσιακών στοιχείων του συλλόγου μας, ας έρθει να απλώσουμε τα χαρτιά μας στο τραπέζι. Ας ζητήσουμε από ορκωτούς λογιστές κοινής αποδοχής να ελέγξουν την οικονομική διαχείριση του συλλόγου μας, αλλά ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΤΟΥ.** Ας μην ξεχνούμε ότι με ανακοινώσεις τους, παρατάξεις του χώρου της ALPHA BANK, έχουν στηλιτεύσει επανειλημμένα τις πρακτικές του κυρίου Γκιάτη. Ενδεικτικά, παραθέτουμε μέρος ανακοίνωσης της παράταξης ΕΝΟΤΗΤΑ Εργαζομένων στην Alpha Bank: «Η παράνομη παρακράτηση των παραταξιακών εισφορών από 2500 και πλέον εργαζομένους που γινόταν πάνω από δεκαπέντε χρόνια με άγνωστο προορισμό(σ.σ. ΔΑΚΕ) και σκοτεινή διαχείριση, επιτέλους σταμάτησε οριστικά από τον τρέχοντα μήνα Ιανουάριο του 2008». Στη συνέχεια αναφέρει: «Οι αργόσχολοι-αποσπασμένοι στο Σύλλογο για παραταξιακούς και προσωπικούς λόγους, αλλά και για αλλότρια καθήκοντα, βρίσκονται ήδη στο κατώφλι της εξόδου της αργομισθίας τους». Τι απαντά ο κος Γκιάτης σε τέτοιου είδους ανοιχτές καταγγελίες; Δεν γνωρίζει ότι όλες οι παρατάξεις οι οποίες έχουν οικονομικά έσοδα στη διάρκεια της λειτουργίας τους, οφείλουν να δημοσιεύουν ισολογισμό; Ο κος Γκιάτης δεν έχει μπει στον κόπο να το κάνει εδώ και 15 χρόνια!
Επίσης, ακόμα εκκρεμεί η καταγγελία της ΕΣΑΚ, σχετικά με τη «μαύρη τρύπα» στα οικονομικά του συλλόγου προσωπικού της ALPHA BANK το 2007. Θα απαντήσει ποτέ ο κύριος Γκιάτης πως γίνεται εκείνη τη χρονιά ο σύλλογός του να έχει εισφορές 2.045.239,43 ευρώ και έξοδα 2.637.675.,21 ευρώ, σημειώνοντας δηλαδή **ζημία της τάξεως των 592.435,78 ευρώ;**
Εμείς, κ. Γκιάτη, ότι κάνουμε το κάνουμε σε συνθήκες απόλυτης διαφάνειας και νομιμότητας. Καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται. Αλήθεια, μπορείτε να ισχυριστείτε το ίδιο;

Συνέντευξη

Ο συνάδελφος Δημήτρης Κίσσας είναι μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου UNION Eurobank, ενώ στο παρελθόν είχε χρηματίσει ταμίας του Δ.Σ. του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, κατά την περίοδο 2001-2006. Εδώ και 30 χρόνια ασχολείται ενεργά με τον συνδικαλισμό και έχει αναδειχθεί σε μια πληθώρα υπεύθυνων θέσεων. Το γεγονός ότι είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής σε συνδυασμό με την πολύχρονη συνδικαλιστική του δράση στον τραπεζικό τομέα, τον καθιστούν έναν από τους πλέον καταρτισμένους γνώστες των ασφαλιστικών θεμάτων του κλάδου μας. Μετά από επικοινωνία που είχαμε μαζί του, δέχθηκε να μας παραχωρήσει την παρακάτω συνέντευξη, στην οποία μιλάει εφ' όλης της ύλης, καθώς και αναδεικνύει με μοναδικό τρόπο ορισμένα από τα πλέον φλέγοντα ασφαλιστικά ζητήματα που αφορούν τους τραπεζοϋπαλλήλους.

1)Κύριε Κίσσα, διατελέσατε για μία πενταετία Ταμίας του Δ.Σ. του ΤΑΠΙΛΤΑΤ. Κατά τη διάρκεια της θητείας σας πως κρίνεται τη γενικότερη λειτουργία του Ταμείου και ποιες είναι οι γενικές σας παρατηρήσεις;

Πιστεύω ότι κατά τη διάρκεια της 5ετίας αυτής μελετήθηκαν, ζυμώθηκαν, κατατέθηκαν προτάσεις και αναπτύχθηκαν πρωτοβουλίες για τα θεμελιακά ζητήματα του Ταμείου (βιωσιμότητα και προοπτικές, αναπροσαρμογή επενδυτικού προσανατολισμού, γενικό νοικοκύρεμα κ.α). Κατά την 5ετία αυτή και μεταγενέστερα, το 100% των ασφαλισμένων (ενεργοί και συνταξιούχοι) έγιναν «κοινωνοί» των σοβαρότατων προβλημάτων του ταμείου.
Από την προηγούμενη αδιατάρακτη περίοδο του «ραχατιού και της μακαριότητας» (όταν όλα τα θέματα συζητούνταν και λύνονταν με συναδελφικές «αβρότητες» κατά τη διάρκεια των καφέδων, είτε στα Δ.Σ. είτε στις Γ.Σ .είτε κατά τον έλεγχο της Εξελεγκτικής Επιτροπής) μπήκαμε στον αστερισμό της ασφαλιστικής «ευαισθητοποίησης» όλων των εμπλεκομένων φορέων (ασφαλισμένων, εμπλεκόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων και Τραπεζών) για τα θέματα του Ταμείου.

2)Υπάρχει η γενική παραδοχή ότι η πιο καίριας σημασίας πολιτική του Ταμείου, είναι η επενδυτική του πολιτική. Τα δε αποτελέσματα της αποτελούν τον γνώμονα, με τον οποίο κρίνεται η επιτυχία ή η αποτυχία της Διοίκησής του. Ποια είναι η δική σας γνώμη επ' αυτού;

Κατά τη διάρκεια της τριετούς θητείας της διοίκησής μας, της περιόδου 2003-2005, η περιουσία του Ταμείου αυξήθηκε κατά 33% (δηλ. κατά 1/3), από τα 303.000.000 €, σε 403.000.000 €, ενώ φυσικά, λόγω της «κεκτημένης ταχύτητας» από τις δικές μας επενδυτικές επιλογές(και με δεδομένη την πλήρη σχεδόν επενδυτική άπνοια των διοικήσεων της περιόδου 2006-2007), η εν λόγω περιουσία την 31-12-2007, ανήλθε σε 469.000.000 €, (δηλ. αύξηση 54,8% κατά την 5ετία 2003-2007). Η συγκεκριμένη απόδοση είναι η υψηλότερη μεταξύ, όλων των οργανισμών/φορέων κοινωνικής ασφάλισης.
Σημειώνω εδώ πως το πιο πάνω εξαιρετικό αποτέλεσμα θα ήταν ακόμα πιο εντυπωσιακό εάν στεφόταν με επιτυχία η επενδυτική μας πρωτοβουλία για δημιουργία δικών μας αποκλειστικά μεικτών Α/Κ, η επαγγελματική διαχείριση των οποίων θα ανετίθετο στις ΑΕΔΑΚ των Τραπεζών «ALPHA BANK» και «EUROBANK EFG» υπό τον αποτελεσματικό πάντα δικό μας έλεγχο. Δυστυχώς τότε το «τυφλό αντιπολιτευτικό μένος» της τότε μειοψηφίας του ΔΣ «τορπίλισε την προσπάθειά μας, η οποία, λαμβανομένων υπόψη των μετέπειτα εξελίξεων στα χρηματιστηριακά δεδομένα, θα είχε φέρει ήδη πρόσθετους πόρους ύψους άνω των 30.000.000 €.

3)Ποια είναι η εκτίμησή σας σχετικά με την χορήγηση συντάξεων από το ΤΑΠΙΛΤΑΤ, τόσο στο παρελθόν όσο και σήμερα;

Ο χειρισμός του θέματος της απονομής των συντάξεων είχε στην κυριολεξία, με εγκληματική ευθύνη των προηγούμενων διοικήσεων, ανατεθεί «εν λευκώ» στους διατελέσαντες, δύο (2) Διευθυντές του Ταμείου.
Το Δ.Σ. δυστυχώς ποτέ σχεδόν κατά την περίοδο 1983-2001 δεν ασχολήθηκε με το κορυφαίο θεμελιακό θέμα της εκπόνησης κανονισμού συντάξεων που θα καθόριζε λεπτομερώς τους όρους απονομής των συντάξεων (όροι και προϋποθέσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος, εξαγοράς προϋπηρεσίας αναστολής συντάξεων κλπ). Η έλλειψη παρόμοιου κανονισμού σε συνδυασμό με τις πάρα πολλές καταστατικές ασάφειες και την ανεπάρκεια των διατελεσάντων Διευθυντών, τελικά οδήγησαν σε οργανωτικό και διοικητικό «τέλμα» το γενικό σύστημα της απονομής των συντάξεων, με αποτέλεσμα «πλίνθοι και κέραμοι και ξύλα» να έχουν δημιουργήσει τεράστια προβλήματα σε βάρος του Ταμείου.
Αν κάτι «στραβώσει» πολύ οργανωτικά από την αρχή πολύ δύσκολα διορθώνεται στην πορεία. Αν ποτέ δεν εφαρμόστηκαν, π.χ. το άρθρο, 24 παρ. 1 του καταστατικού (για αποκλεισμό του δικαιώματος εξαγοράς άρα και συνταξιοδότησης όλων όσων αποχωρούν και ασφαλίζονται σε άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης κλπ) και άρθρο 32, παρ. 3 (που επιτάσσει την αναστολή συνταξιοδότησης όλων όσοι μετά την συνταξιοδότησή τους παρέχουν εργασία ή υπηρεσία σε Τράπεζα που έχει προσωπικό ασφαλισμένο στο Ταμείο), ο «μεγάλος χαμένος» στις πιο πάνω περιπτώσεις και σε πλείστες άλλες ήταν το ταμείο και οι ασφαλισμένοι του.

4)Το ΤΑΠΙΛΤΑΤ είναι αυτοδιαχειριζόμενο, πράγμα που σημαίνει ότι το μεγαλύτερο μέρος των ευθυνών για την πορεία του, βαρύνει τις Διοικήσεις του. Το πιο κρίσιμο σημείο στην τριακονταετή πορεία του Ταμείου, ήταν ανέκαθεν η εξασφάλιση των απαραίτητων διαθέσιμων πόρων για την κάλυψη όλων των ασφαλισμένων, μέχρι την αποχώρησή τους. Θεωρείτε ότι έχουν γίνει λάθη στο παρελθόν, καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας του Ταμείου;

Οι καίριες (ή οι σημαντικότερες αν θέλετε) αδυναμίες της οργάνωσης και λειτουργίας του Ταμείου ήταν οι εξής: α) η ανυπαρξία οποιωνδήποτε στοιχείων «κεφαλοποιητικού χαρακτήρα» στο καταστατικό (όπου «θεοποιείται» το διανεμητικό σύστημα, β) οι άνευ προηγουμένου «χαριστικές» παροχές, κυρίως προς τους παλιούς ασφαλισμένους της Ιονικής (π.χ. ένας πολύ παλιός υπάλληλος της Ιονικής που πήρε σύνταξη από το ΤΑΠΙΛΤ το 1980 για 35 χρόνια, σε ηλικία 58 ετών, άρα είχε πραγματικό χρόνο ασφάλισης στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ μόνο ένα χρόνο, εξαγόρασε, με πενιχρότατο ποσό και με καταβολές των 3/7 του συνολικού ασφαλίστρου, χρόνο ασφάλισης 19 χρόνων για να συμπληρώσει 20ετία, καταβάλλοντας μάλιστα το ποσό εξαγοράς, σε 60 δόσεις και άτοκα(!), δηλαδή, ουσιαστικά είχε ασφαλισμένο χρόνο 1+19x3/7)=9,15 ετών αλλά έπαιρνε σύνταξη για 35 έτη!!! Παγκόσμια πρωτοτυπία!!! γ) η αυτοδιαχείριση των διαθεσίμων και όχι η επαγγελματική διαχείριση αυτών (με κυρίαρχο πάντοτε τον έλεγχο και την εποπτεία του ΔΣ) δ) η καταστατική παροχή δικαιώματος μέλους, σχετικά με τις καθαρά σωματειακού χαρακτήρα λειτουργίες του ταμείου που τελικά οδήγησε στην ουσιαστική αδυναμία λήψης έγκαιρων και κομβικών μέτρων αποκατάστασης των «αδυναμιών» και «αστοχιών» μέσω των κατάλληλων καταστατικών τροποποιήσεων. Οι συνταξιούχοι και οι «εν δυνάμει συνταξιούχοι» ποτέ δεν θα μπορούσαν να συναινέσουν σε καταστατικές τροποποιήσεις που «ακουμπάνε» τα «εγκληματικού χαρακτήρα» σε βάρος των ενεργών ασφαλισμένων αλλά και των καλώς νοούμενων γενικών συμφερόντων του Ταμείου κακώς κείμενα και είναι πάντοτε προσκολλημένοι σε «αρρωστημένα» δόγματα (πχ. να κάνετε αγώνες για να διασφαλίσετε κι εσείς τις συντάξεις σας κ.α.) ε) η μη εκπόνηση σοβαρών αναλογιστικών μελετών από τις εκάστοτε διοικήσεις του Ταμείου που θα «κατηύθυναν» τα μέλη του ΔΣ και τους ασφαλισμένους σε ορθές αποφάσεις για την προοπτική και το μέλλον του Ταμείου. Για να καταδείξω το μέγεθος του συγκεκριμένου προβλήματος σας ενημερώνω ότι η αναλογιστική μελέτη του έτους 1986 (πάνω στην οποία στηρίχτηκε η καταστατική τροποποίηση του έτους 1990, είχε λάβει ως αναλογιστική παραδοχή την κατά 20% στο διηνεκές μέση ετήσια απόδοση των κεφαλαίων του ταμείου, ενώ το πόρισμά της κατέληγε ότι η αύξηση του τότε PLAFOND στο 45% της σύνταξης του ΤΑΠΙΛΤ (που τελικά εγκρίθηκε και ισχύει και σήμερα) απαιτούσε πρόσθετες συνολικές μηνιαίες εισφοροκρατήσεις (πλέον του 7%) 0,12%, ενώ για αύξηση του PLAFOND σε 50% θα είχε σχετική επιβάρυνση 0,20% και για αύξηση του PLAFOND σε 55% η σχετική επιβάρυνση θα ήταν 0,25%.... Με τέτοιες μελέτες πράγματι εξηγούνται πολλά. Η πρώτη όμως σοβαρή αναλογιστική μελέτη που έγινε το 1993 τελικά οδήγησε τη διοίκηση του Ταμείου στο γνωστό «πάγωμα του PLAFOND» του έτους 1995.

5)Επί σειρά ετών δραστηριοποιείται εντός του Ταμείου μία συμβουλευτική επενδυτική επιτροπή, η οποία απαρτίζεται από στελέχη των τραπεζών. Ποια είναι η άποψή σας σχετικά με το ρόλο, τη σημασία και το έργο της συγκεκριμένης επιτροπής;

Η εν λόγω επιτροπή δεν είναι κατ' αρχή καταστατικό όργανο. Είναι άτυπο Συμβουλευτικό όργανο του Δ.Σ. του Ταμείου. Ο διαχρονικός ρόλος της είναι λίαν αμφιλεγόμενος. Το γεγονός ότι τα μέλη της υποδεικνύονταν από τις διοικήσεις των Τραπεζών (δηλ. ήταν της εμπιστοσύνης τους) από τις οποίες προήρχοντο τα λέει όλα σχεδόν. Δεν μπορώ να μηδενίσω την οποιαδήποτε προσφορά της εν λόγω επιτροπής έχω όμως καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι επενδύσεις του Ταμείου θα ήταν σίγουρα κατά τι τουλάχιστον αποδοτικότερες (και βασικά εντός καταστατικών πλαισίων, δηλ. νόμιμες) αν το ίδιο το ΔΣ ασχολείτο πιο ενεργά (έστω με τις κουτσουρεμένες γνώσεις του) με το θέμα των επενδύσεων. Για να καταδείξω τη μεγάλη «αταξία» που υπήρχε στο θέμα αυτό σημειώνω τα εξής :
α) Λόγω «χαλαρότητας στη λειτουργία παλιότερων διοικήσεων μέχρι και το 2001 και λόγω της «άτυπης» ανάθεσης των αρμοδιοτήτων του Δ.Σ. στην Διευθύντρια κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, η εν λόγω Επιτροπή, με τη Διευθύντρια, ασκούσαν ουσιαστικά όλες τις πιο πάνω αρμοδιότητες του Δ.Σ., το οποίο το μόνο που έκανε για τις επενδύσεις ήταν να επικυρώνει τυπικά, εκ των υστέρων, πολλές φορές με σημαντική καθυστέρηση, τις ήδη ληφθείσες αλλά και υλοποιηθείσες από μόνη την Διευθύντρια κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ εισηγήσεις της, ενώ ποτέ δεν είχε συσταθεί και λειτουργήσει και οποιαδήποτε Επιτροπή Δημοπρασιών !!!
β) Ως χαρακτηριστικά παραδείγματα «αστοχιών» της εν λόγω επιτροπής αναφέρονται ιδίως τα εξής : βα) οι τοποθετήσεις σε μη επιτρεπτές από το καταστατικό επενδύσεις π.χ. σε μετοχικά Α/Κ κα ββ) οι πολύ μεγάλου ύψους τοποθετήσεις σε Α/Κ διαχείρισης διαθεσίμων και άλλα συναφή προϊόντα που έχουν πολύ χαμηλές αποδόσεις γγ) οι «λογιστικοποιήσεις» κερδών που πραγματοποιούντο και έγκειντο στο ότι αλλοιώνοντο οι τιμές ιστορικού κόστους των Α/Κ, δηλαδή λίγες μέρες πριν το κλείσιμο του έτους επωλούντο και επαναγοράζοντο αυθημερόν, επωλούντο στις τιμές μεριδίου της ημέρας, από την πώληση εγίνετο εγγραφή κερδών, αλλά στη συνέχεια αυθημερόν επαναγοράζονταν τα ίδια ακριβώς Α/Κ, στην τιμή της ίδιας ημέρας, δηλ. ουσιαστικά ενεφανίζοντο στον Ισολογισμό του έτους, πλασματικά κέρδη και υποθηκεύοντο οι μελλοντικοί ισολογισμοί του Ταμείου και οι «εμμονές» σε αγορά προϊόντων των Τραπεζών προέλευσης των μελών τους.

6)Μια αρνητική περίοδος για το Ταμείου ήταν αυτή της πολυετούς δικαστικής διαμάχης μεταξύ προσωπικού και συλλόγου για την Διοίκηση του ΤΑΠΙΛΤΑΤ. Υπήρξαν επιπτώσεις για τη λειτουργία του Ταμείου εξαιτίας αυτού του γεγονότος και αν ναι σε ποιο βαθμό το επηρέασαν;

Ασφαλώς και υπήρξαν επιπτώσεις και μάλιστα δυσμενείς στην ομαλή πορεία του Ταμείου, εξαιτίας της μακράς και σφοδρής δικαστικής (αλλά και συνδικαλιστικής) διαμάχης, μεταξύ της διοίκησης μας της περιόδου 2003-2005 και των πολλών διοικήσεων των συνδικαλιστικών μας αντιπάλων της περιόδου 2006 και εντεύθεν. Σημειώνουμε πως οι διαμάχες αυτές συνεχίζονται και δεν έχουν λήξει. Η διάρκειά τους, σε αίθουσες δικαστηρίων, προβλέπεται να διαρκέσει ακόμα 4-7 χρόνια περίπου (δηλαδή θα συνεχίζεται και κατά τη διάρκεια του συνταξιοδοτικού βίου σχεδόν όλων των εμπλακέντων στις υποθέσεις αυτές συνδικαλιστικών στελεχών).

Από τις δυσμενείς επιπτώσεις αυτής της σφοδρότατης διαμάχης μόνο δεινά επισωρεύτηκαν στο Ταμείο:
α) Δεινά όσον αφορά τα οικονομικά (€ 665.000 έξοδα στο Ταμείο για την 3ετία 2006 – 2008, η συντριπτική πλειονότητα των οποίων αφορά τα συγκεκριμένα έξοδα, πολλά έξοδα για τους εμπλακέντες Συλλόγους, αλλά και πάρα πολλά έξοδα ατομικά εκ μέρους των εμπλεκομένων συναδέλφων που δεν καλύφθηκαν από οποιοδήποτε φορέα) β) δεινά όσον αφορά την ομαλότητα της διοικητικής κατάστασης του Ταμείου που τραυματίστηκε βαρύτατα, ενώ ακόμα δεν έχει ξεκαθαριστεί δικαστικά η νομιμότητα όλων των διοικήσεων της περιόδου 1-8-2006 μέχρι και σήμερα γ) δεινά όσον αφορά τον αποπροσανατολισμό των κυριαρχικών στόχων του ταμείου (αντί να ασχολούμαστε με το θέμα της βιωσιμότητας και της προοπτικής του Ταμείου μας είχε πλήρως απορροφήσει το ζήτημα των δικαστικών διενέξεων) δ) δεινά όσον αφορά τη γενική εντύπωση που δημιουργήθηκε σχετικά με την ικανότητά μας, να αυτοδιαχειριζόμαστε ταμεία- φορείς κοινωνικής ασφάλισης και ε) τέλος δεινά όσον αφορά την πανθομολογούμενη «σιχαμάρα» που τελικά «διαπέρασε» τους ασφαλισμένους για τα τεκταινόμενα και την αποστροφή τους για ενασχόληση με τα «κοινά» του ΤΑΠΙΛΤΑΤ. Γενικά χάθηκε η «απαραίτητη συνοχή» μεταξύ των μελών για κοινή-συναινετική συμπόρευση.

7)Πως κρίνετε τη σημερινή Διοίκηση του Ταμείου;

Η θεώρησή μου δεν αναφέρεται στη συγκεκριμένη διοίκηση που ανέλαβε τα καθήκοντά της την 1-7-2009, αλλά γενικά στις διοικήσεις της περιόδου 10-4-2006 μέχρι και σήμερα που όπως όλοι ξέρουν ελέγχεται από τους συνδικαλιστικούς συμμάχους: «Γκιάτης-Κουτσογιάννης-Γουγούλης-Συνταξιούχοι Ιονικής»
Γενικά οι διοικήσεις της περιόδου αυτής ήταν πολύ κατώτερες των περιστάσεων και επέφεραν μέγιστα δεινά στην οργάνωση, λειτουργία, τη βιωσιμότητα και τις προοπτικές του Ταμείου.
Συγκεκριμένα: α) Η συμπεριφορά τους όσον αφορά τη διασφάλιση της καλής προοπτικής για το ταμείο ήταν γεμάτη αντιθέσεις και παλινωδίες (π.χ. στην αρχή δεν ήθελαν να ακούσουν κουβέντα για το ΕΤΑΤ, προσέφυγαν στα δικαστήρια για ακυρώσουν το Ν 3771/2005 κλπ. εμάς προδότες μας ανέβαζαν και μας κατέβαζαν και μετά μετατράπηκαν σε θιασώτες της άμεσης ένταξης στο ΕΤΑΤ κλπ.)
Με τέτοιες συμπεριφορές χάθηκε πολυτιμότατος χρόνος και οι εξελίξεις δείχνουν ότι η όποια ελπιδοφόρα προοπτική για ένταξη στο ΕΤΑΤ μάλλον έχει απολεστεί, με αποκλειστική τους ευθύνη.
β) Επανέφερε τη λειτουργική και διοικητική λειτουργία στην κατάσταση που προϋπήρχε της δικής μας διοίκησης (δηλ. των διοικήσεων των περιόδων 1990-2002) με την τυπική και ουσιαστική αναβάθμιση των αρμοδιοτήτων της Διευθύντριας κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ που «λύνει και δένει» και πάλι στο Ταμείο ενώ οι ίδιοι είναι «θεατές» των πράξεών της και ειδικά στα συνταξιοδοτικά θέματα, για τα οποία δεν γνωρίζουν στην κυριολεξία τίποτα, ενώ δεν κάθισαν και ποτέ να διαβάσουν στοιχειωδώς το καταστατικό. Η «μονομέρεια» της «γνώσης», ειδικά των συνταξιοδοτικών θεμάτων βλάπτει πολύ τα συμφέροντα του ταμείου…
γ)Με την καινοφανή νομική επίκληση της δήθεν αναδρομικής δικαστικής ακύρωσης των θεσμικών αποφάσεων του ΔΣ της περιόδου 2003-2005 (ο κ. Φ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΣ είχε προσφύγει στα δικαστήρια και ακύρωσε τις εκλογές του 2002, επειδή είχαν γίνει με το σύστημα της απλής αναλογικής και όχι το πλειοψηφικό!!!), «κατάργησε» όλες τις αποφάσεις της διοίκησής μας της περιόδου 2003-2005 που αναφέρονταν σε ορθή αντιμετώπιση συνταξιοδοτικών θεμάτων και επανέφερε σε ισχύ της λανθασμένες αποφάσεις της προηγούμενης περιόδου.
δ) Κυρίως όμως η διοίκηση της περιόδου αυτής βαρύνεται πλήρως με την εντελώς αδικαιολόγητη και εν πλήρει γνώσει της «κατάργηση πολλών μέτρων διασφάλισης βιωσιμότητας»που είχε λάβει η προηγούμενη διοίκησή μας. Στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψετε να είμαι πολύ συγκεκριμένος και αρκετά αναλυτικός γιατί ειδικά το θέμα αυτό «τσούζει»

1) Το άρθρο 9, παρ. 5 του καταστατικού ορίζει τα εξής : «Το Δ.Σ. υποχρεούται να πραγματοποιεί τουλάχιστο κάθε δεκαετία αναλογιστική μελέτη, για να πληροφορείται την οικονομική πορεία του Ταμείου και να λαμβάνει τα ανάλογα μέτρα. Σε περίπτωση σοβαρών μεταβολών στις προϋποθέσεις στις οποίες στηρίχθηκε η οικονομική υπόσταση του Ταμείου υποχρεούται σε παρόμοια αναλογιστική μελέτη και πριν τη δεκαετία».
Με απλά λόγια οι εν λόγω καταστατικές ρυθμίσεις υποχρεώνουν – επιτάσσουν όπως το Δ.Σ., σε περίπτωση εκπόνησης αναλογιστικών μελετών και διάγνωσης – διαπίστωσης υπ΄αυτών προβλημάτων στην οικονομική πορεία του Ταμείου που θα μειώνουν το χρόνο βιωσιμότητάς του, λαμβάνει τα ανάλογα μέτρα, προφανώς διορθωτικά, προς την κατεύθυνση της αποκατάστασης των όρων της μακροχρόνιας βιωσιμότητάς του.
2) Στα πλαίσια των εν λόγω ρυθμίσεων (του άρθρου 3, παρ. 5 του καταστατικού και βάσει των αντιστοίχων υποδείξεων αντιστοίχων εκπονηθεισών αναλογιστικών μελετών, παλαιότερη διοίκηση του Ταμείου, με την από 10-4-1995 απόφασή της, «καθήλωσε διαρκώς το ανώτατο ποσό της καταβαλλόμενης επικουρικής σύνταξης στο ύψος του σύμφωνα με το καταστατικό καταβαλλόμενου την 31-12-1994 ποσού των 149.400 δρχ. (438,44 €) και β) άλλη, μεταγενέστερη διοίκηση του Ταμείου, με απόφασή της, της 10-7-1997 καθήλωσε διαρκώς όλες τις μέχρι τότε καταβαλλόμενες συντάξεις στο ύψος που κατεβάλλοντο την 31-12-1996 και όσες θα εχορηγούντο στο μέλλον αποφάσισε την μη αναπροσαρμογή αυτών στο διηνεκές, αλλά την καταβολή αυτών όπως κατά τον αρχικό τους υπολογισμό θα εξήγοντο.
3) Διάφοροι συνταξιούχοι του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, με το ένδικο μέσο της αγωγής, προσέφυγαν στο Δικαστήριο, κατά του κύρους της πιο πάνω από 12-4-95 απόφασης του ΔΣ του Ταμείου. Βάσει λοιπόν των αγωγών αυτών εκδόθηκαν οι υπ' αριθ. 2732/2001, 308/2002, 1118/2002 ΜΠΑ ΕφΑθ2926/2001, ΕφΑθ7738/2002 δικαστικές αποφάσεις, που ήδη έχουν καταστεί αμετάκλητες, οι οποίες απέρριψαν τις αντίστοιχες αγωγές, με τα εξής, μεταξύ άλλων, πεντακάθαρα και αδιαμφισβήτητα αιτιολογικά : «… Η καθήλωση του μηνιαίου επικουρικού βοηθήματος, είναι μέτρο γενικό και προβλεπόμενο για τη συνέχιση του σκοπού του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, γεγονός που γνωρίζει ο ενάγων και ότι η αποδοχή της αγωγής (δηλ. η αποδέσμευση του μέτρου)θα δημιουργήσει προβλήματα στην εκπλήρωση του σκοπού αυτού κυρίως σε σχέση με τα λοιπά μέλη που είναι ακόμα εν ενεργεία υπάλληλοι…» «…Εφόσον το μέτρο αυτό ήταν αναγκαίο και επιβεβλημένο, ορθώς εφαρμόστηκε…υπό τα δεδομένα αυτά η αξίωση του ενάγοντος, καθίσταται καταχρηστική ως αντιβαίνουσα τα επιβαλλόμενα όρια της καλής πίστης, των συναλλακτικών ηθών και τον κοινωνικοοικονομικό σκοπό του δικαιώματος, αφού η ικανοποίησή της θα θέσει σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα, του εναγομένου και συνακόλουθα και την προσδοκία, παροχής σύνταξης των νεότερων γενιών των ασφαλισμένων αλλά και το ίδιο του το δικαίωμα επί της σύνταξής του».
«Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση του Δ.Σ. του εναγομένου, η οποία δεν ήταν παράνομη και αυθαίρετη, όπως ισχυρίζεται ο ενάγων, αλλά ελήφθη μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητας που του παρέχει η διάταξη του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού του εναγομένου. Εν όψει των προεκτεθέντων και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη ότι η καθήλωση του μηνιαίου επικουρικού βοηθήματος στο ανωτέρω ποσόν, είναι μέτρο γενικό και επιβεβλημένο για τη συνέχιση του σκοπού του εναγομένου, γεγονός το οποίο γνωρίζει ο ενάγων και ότι η αποδοχή της υπό κρίση αγωγής θα δημιουργήσει προβλήματα στην εκπλήρωση του σκοπού αυτού κυρίως σε σχέση με τα λοιπά μέλη που είναι ακόμη εν ενεργεία υπάλληλοι, κρίνεται ότι η άσκηση της αγωγής υπερβαίνει τα επιβαλλόμενα όρια της καλής πίστης, των συναλλακτικών ηθών και κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος και συνεπώς αυτή είναι καταχρηστική (αρθ.281 Α.Κ), κατά την σχετική ένσταση που πρότεινε το εναγόμενο.
«Υπό τα δεδομένα αυτά η ένδικη αξίωση είναι καταχρηστική (Α.Κ. 281),ως υπερβαίνουσα τα επιβαλλόμενα όρια της καλής πίστης των συναλλακτικών ηθών και τον κοινωνικοασφαλιστικό σκοπό του δικαιώματος, αφού η πιο πάνω απόφαση του Δ.Σ. είναι γενική αφορώσα όλους τους ασφαλισμένους στο εναγόμενο, η αποδοχή της (αγωγής) θα καταστήσει, σύμφωνα με τα αποδειχθέντα στοιχεία, αδύνατη την περαιτέρω λειτουργία του εναγομένου και την εκπλήρωση του καταστατικού του σκοπού, σε σχέση δε με τα λοιπά μέλη του που είναι ακόμη εν ενεργεία υπάλληλοι των συμμετεχουσών τραπεζών, κινδυνεύει να φαλκιδεύσει το δικαίωμά τους για λήψη επικουρικής σύνταξης.
4) Παράλληλα το Π.Δ. 80/1997 «περί κλαδικού λογιστικού σχεδίου φορέων κοινωνικής ασφάλισης ορίζει τα εξής :
«Στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, στους λογαριασμούς του «Κεφαλαίου», συμπεριλαμβάνονται και οι μελλοντικές τους υποχρεώσεις, προς τους Ασφαλισμένους που προκύπτουν από τη φύση της Ασφάλισης. Οι υποχρεώσεις αυτές, επειδή υπολογίζονται με μαθηματικούς τρόπους, ονομάζονται μαθηματικά χρέη ή αποθέματα, που είναι η παρούσα αξία των μελλοντικών παροχών προς τους Ασφαλισμένους του Ασφαλισμένου Φορέα για συντάξεις και λοιπές ασφαλιστικές καλύψεις.

Ο υπολογισμός των υποχρεώσεων αυτών, πρέπει να γίνεται σε ετήσια βάση από υπεύθυνο αναλογιστή.
Σε περίπτωση που προκύπτει ότι η υποχρέωση αυτή είναι μεγαλύτερη από τους ανωτέρω λογαριασμού Κεφαλαίου, θα πρέπει να εξετάζεται η λήψη διορθωτικών μέτρων (αύξηση εισφορών, μείωση παροχών, αύξηση απόδοσης επενδύσεων, επίτευξη επιχορηγήσεων κ.λπ.), για την αντιμετώπιση της βιωσιμότητας του Ασφαλιστικού Οργανισμού».

5) Στο Πιστοποιητικό του Ορκωτού Ελεγκτή Λογιστή του ΤΑΠΙΚΛΤΑΤ της 28-3-005 (ΣΧΕΤ:Α.4.4) υπάρχει αποτυπωμένη η εξής παρατήρηση – υπόδειξη:

«Στις Οικονομικές Καταστάσεις δεν έχει απεικονιστεί, όπως θα έπρεπε σύμφωνα με το Π.Δ. 80/1997, η παρούσα αξία των μελλοντικών υποχρεώσεων του «Ταμείου» για παροχές προς τους ασφαλισμένους του. Η αξία των υποχρεώσεων αυτών την 31/12/2004, σύμφωνα με σχετική αναλογιστική μελέτη, ανέρχεται στο ποσό των 703.398.153,98 € και υπερβαίνει την αξία του κεφαλαίου κατά 370.909.170,07 €, γεγονός που επιβάλλει τη λήψη διορθωτικών μέτρων».

6) Το έτος 2001, λόγω ραγδαίας επιδείνωσης των δεδομένων επί των οποίων στηρίχτηκε η αναλογιστική ισορροπία του Ταμείου (συγχώνευση συμμετεχουσών Τραπεζών, δραματικά αυξημένη μείωση αριθμού ενεργών ασφαλισμένων, μεγάλη αύξηση αριθμού συνταξιοδοτούμενων μελών, δραματική μείωση αριθμού νεοεισερχομένων ασφαλισμένων κα) εκπονήθηκε νεότερη αναλογιστική μελέτη που κατέληγε στα εξής ευρήματα και πορίσματα.

Αύξηση του αναλογιστικού ελλείμματος του Ταμείου ως εξής :
α) Σε περίπτωση διατήρησης των «παγωμένων» συντάξεων ύπαρξη Αναλογιστικού Ελλείμματος ύψους 107.000.000.000 (314.000.000 €).

β) Σε περίπτωση άρσης των ληφθέντων από το ΔΣ πιο πάνω μέτρων διασφάλισης βιωσιμότητας ύπαρξη Αναλογιστικού Ελλείμματος ύψους 332.000.000.000 δρχ. (975.000.000 €) δηλαδή σε αυτή την περίπτωση το αναλογιστικό έλλειμμα θα εκτοξευόταν σε 3πλάσιο περίπου ύψος από ότι αν διατηρούντο τα μέτρα διασφάλισης της βιωσιμότητας του ταμείου που είχε λάβει το ΔΣ στις 12-4-95 και 10-7-1997.

γ) Στην πιο πάνω μελέτη, ο εκπονήσας την μελέτη Αναλογιστής, πρότεινε τη λήψη μέτρων για την κάλυψη του ανωτέρω μακροχρόνιου αναλογιστικού ελλείμματος, ως εξής :
« Για να καλυφθεί το, ανά σενάριο, μακροχρόνιο αναλογιστικό έλλειμμα απαιτείται η άμεση λήψη σειράς αυστηρών μέτρων (π.χ. δραστική μείωση του υπάρχοντος σήμερα πλαφόν εκ δρχ. 149.400 στις συντάξεις ενεργών και συνταξιούχων, αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως, αύξηση των εισφορών, χάραξη καλύτερης μακροχρόνιας επενδυτικής στρατηγικής κ.τ.λ.). Διαφορετικά αν διατηρηθεί η υπάρχουσα σήμερα

κατάσταση, η μακροχρόνια ισορροπία εισροών και εκροών θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά, με άμεσες επιπτώσεις στην μακροχρόνια βιωσιμότητα του ΤΑΠΙΛΤΑΤ»
Βάσει των εν λόγω ευρημάτων και πορισμάτων της μελέτης φυσικά η άρση των μέτρων διασφάλισης της βιωσιμότητας του Δ.Σ. της 12-4-95 και 12-7-1997 όχι μόνο ήταν αδύνατη αλλά και επιβαλλόταν ίσως και η λήψη αυστηρότερων μέτρων.

δ) Σε συμμόρφωσή τους προς τις εν λόγω υποδείξεις της Αναλογιστικής μελέτης τους έτους 2001, οι Διοικήσεις του Ταμείου των ετών 2002-2005 έλαβαν τα εξής συμπληρωματικά μέτρα, για την διασφάλιση της μακροχρόνιας βιωσιμότητας του Ταμείου:

Α) ΤΑ ΜΕΤΡΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΚΡΙΘΗΚΕ (ΑΠΟ ΤΟ ΔΣ) ΟΤΙ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ

1) Αγωγές κατά των Τραπεζών «Eurobank», «ΕΓΝΑΤΙΑ», ALPHA BANK» και «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ», για την αύξηση των ασφαλιζομένων υπαλλήλων, μέσω της αναδρομικής εγγραφής των μετά τις συγχωνεύσεις προσλαμβανομένων υπαλλήλων και των προϋπαρχόντων των συγχωνεύσεων υπαλλήλων που δεν ήταν ασφαλισμένοι στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ.

2) Εφαρμογή διαδοχικής ασφάλισης (υποχρεωτικά εφαρμοστέα βάσει νόμου δημοσίας τάξεως αναγκαστικού δικαίου και βάσει τελεσίδικης δικαστικής απόφασης και βάσει απόφασης του ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, στις οποίες διάδικος ήταν το ίδιο το ΤΑΠΙΛΤΑΤ !!!).

3) Αναστολή καταβολής συντάξεων όλων όσοι συνέχιζαν μετά τη σύνταξη να εργάζονται με οποιουδήποτε είδους σύμβαση στις συμμετέχουσες στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ Τράπεζες (κατά γράμμα εφαρμογή του άρθρου 32 του καταστατικού)

4) Κατάργηση δικαιώματος εξαγοράς χρόνου ασφάλισης σε όσους δεν είχαν συμπληρώσει 20ετία στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ και μετά την αποχώρησή τους από το ΤΑΠΙΛΤΑΤ συνέχιζαν την εργασία τους σε άλλο εργοδότη και ασφαλίζονταν σε άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης (κατά γράμμα εφαρμογή του άρθρου 24 του καταστατικού).

5) Κατάργηση παράνομης χαριστικής πρακτικής για αναγνώριση του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας, χωρίς να γίνεται εξαγορά της στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ, όπως σε όλους τους λοιπούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης της χώρας (εφαρμογή νομοθεσίας που ισχύει για όλους τους λοιπούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης της χώρας εκτός από το ΤΑΠΙΛΤΑΤ!!!)

6) Κατάργηση παράνομης χαριστικής πρακτικής για χορήγηση σύνταξης σε όσους ασφαλίζοντο στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ μετά την 13-3-1991, χωρίς προηγούμενα να πάρουν κύρια σύνταξη (αποκατάσταση της ορθής εφαρμογής σαφούς καταστατικής διάταξης).

7) Κατάργηση παράνομης χαριστικής πρακτικής για αναγνώριση διαφόρων χρόνων υπηρεσίας (π.χ. σπουδών, πλασματικά κ.α.) χωρίς να γίνεται εξαγορά τους στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ (όπως σε όλους τους λοιπούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης της χώρας (!!!!!!!)

8) Κατάργηση της παράνομης «βιομηχανίας» χορήγησης αποφάσεων συνταξιοδότησης υπό αναστολή, στους οποίους μάλιστα, εμφανώς αντικαταστατικά, ανεγνωρίζετο δικαίωμα άμεσης εξαγοράς του χρόνου 20ετίας (!!!).

9) Κατάργηση δόσεων εξαγοράς εφόσον το ποσό που αντιστοιχούσε στη δόση ήταν κατώτερο των 50 € (επικαιροποίηση εξόφθαλμα παρωχημένης καταστατικής διάταξης).

10) Εφάπαξ είσπραξη όλου του ποσού εξαγοράς εφόσον το συνολικό ποσό αυτής ήταν κατώτερο των 2.500 € (επικαιροποίηση εξόφθαλμα παρωχημένης καταστατικής διάταξης).

11) Καθορισμός ύψους μισθού εξαγοράς στο ύψος του μισθού επί του οποίου πράγματι κατεβάλλοντο εισφορές και όχι επί του «ιδιαίτερα μειωμένου» που εξαιρετικά ασαφώς περιγράφεται στο καταστατικό (πράξη νοικοκυροσύνης, προς εμφανές όφελος του ΤΑΠΙΛΤΑΤ).

12) Είσπραξη από τα άλλα επικουρικά Ταμεία ορισμένων συνταξιούχων, μετά από συνεννόηση μαζί τους, των αναλογούντων στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ πόρων, λόγω εφαρμογής της διαδοχικής ασφάλισης, όχι με δεδομένη την δωρεάν αναγνώριση από το ΤΑΠΙΛΤΑΤ όλου του χρόνου ασφάλισής τους σε όλα τα προηγούμενα Ταμεία ασφάλισης (πράξη νοικοκυροσύνης, προς εμφανές όφελος του ΤΑΠΙΛΤΑΤ).

13) Εκπόνηση και εφαρμογή προγραμμάτων επιστημονικής αξιοποίησης της περιουσίας του Ταμείου-Ανάθεση της διαχείρισης των πόρων του ταμείου σε ειδικευμένες εταιρείες ή σε ειδικευμένους επιστήμονες, σύσταση δικών μας επενδυτικών προϊόντων κ.α.
Η πρώτη οργανωμένη προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή (με τη σύσταση δικού μας Α/Κ που θα περιείχε αυστηρά και μόνο προϊόντα που επιτρέπει το καταστατικό) έγινε το έτος 2004, αλλά με την απίθανη «σκανδαλολογία» που ξεσηκώθηκε με την τότε αντιπολίτευση (κ.κ. Ι. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ, Γ. ΓΟΥΓΟΥΛΗΣ και Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ) και τους συνταξιούχους εγκαταλείφθηκε. Για την ιστορία αναφέρουμε ότι αν συστηνόταν το Α/Κ που είχε σχεδιαστεί θα είχαν διασφαλιστεί για το ταμείο, για την 4ετία 2004-2007, πρόσθετοι πόροι ύψους άνω των 30.000.000 € και άνω.

14) Νομική – δικαστική διεκδίκηση των απολεσθέντων οικονομικών πόρων εξαιτίας τση εφαρμογής «τυπικών ή άτυπων» προγραμμάτων εθελουσίας εξόδου από τις εργοδότριες Τράπεζες.

15) Κατάργηση σαφούς αντικαταστατικής πρακτικής για την κατά 40% μείωση του ποσού εξαγοράς στις περιπτώσεις θανόντων ασφαλισμένων.

16) Διασφάλιση πρόσθετων ετήσιων πόρων ύψους 800.000 – 1.000.000 € περίπου, λόγω της απόλυτα νόμιμης εφαρμογής πρακτικής για πώληση και επαναγορά των Ο.Ε.Δ. κατά τις επετείους είσπραξης των τοκομεριδίων και διασφάλισης της είσπραξης των συνολικών τοκομεριδίων αυτών, χωρίς την καταβολή φόρου 10% επί των τόκων τους.

17) Άμεση ρευστοποίηση των Α/Κ διαχείρισης διαθεσίμων και συναφών (ύψους 66.000.000 € περίπου) που είχαν πολύ χαμηλές αποδόσεις, αρκετά μικρότερες ακόμα και των συνθετικών καταθέσεων.

Β) ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ, ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΟ Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ (ΜΕΣΩ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ)
Εκπόνηση και εφαρμογή νέας συνταξιοδοτικής κλίμακας, στην οποία θα ελαμβάνοντο υπόψη και στοιχεία κεφαλοποιητικού χαραρκτήρα, με σημαντικά κίνητρα παραμονής στην ασφάλιση και εξάλειψη των κινήτρων πρόωρης αποχώρησης που πράγματι έχει καταστροφικά αποτελέσματα για το Ταμείο. Μία τόσο σοβαρή πρόταση προς τη γ.σ. (αφορώσα το σοβαρότερο απ΄ όλα τα λοιπά, μέτρο)ασφαλώς και προϋπέθετε την εκπόνηση εμπεριστατωμένης και τεκμηριωμένης αναλογιστικής μελέτης, η οποία και πράγματι έγινε.

Γ) Λόγω της συνεχιζόμενης επιδείνωσης των δεδομένων στα οποία είχε στηριχθεί η αναλογιστική ισορροπία του Ταμείου (συνεχιζόμενη ραγδαία μείωση των ενεργών ασφαλισμένων, μεγάλη αύξηση αριθμού συνταξιοδοτούμενων ασφαλισμένων, μηδενισμός πλέον του αριθμού των νεοεισερχομένων ασφαλισμένων κα), κατά το έτος 2005 εκπονήθηκε νέα Αναλογιστική Μελέτη, που κατέληγε στα εξής ευρήματα και πορίσματα:
α) Σε περίπτωση διατήρησης των «παγωμένων συντάξεων» ύπαρξη αναλογιστικού ελλείμματος 402.000.000 €.

β) Σε περίπτωση άρσης των μέτρων διασφάλισης της βιωσιμότητας που είχε λάβει το Δ.Σ. στις 12-4-95 και 10-7-1997 ύπαρξη αναλογιστικού ελλείμματος 983.000.000 € (κατά 145% δηλαδή αύξησή του σε σχέση με το αναλογιστικό έλλειμμα των 402.000.000 €) που θα υπήρχε αν συνεχιζόταν η ισχύς των αποφάσεων του ΔΣ της 12-4-95 και 10-7-1997 (τις οποίες η διοίκησή μας διετήρησε αλώβητες, είχε σαφή καταστατική υποχρέωση, σύμφωνα με τις αναλογιστικές μελέτες που είχαν εκπονηθεί και σύμφωνα με το γράμμα και πνεύμα των πιο πάνω επιταγών των αμετακλήτων δικαστικών αποφάσεων και παρά τις αφόρητες «πιέσεις» των συνταξιούχων για πλήρη απελευθέρωση των συντάξεων τις διατήρησε).

Παράλληλα προς τα ανωτέρω κρίνω αναγκαίο να υπενθυμίσω το καταληκτικό πόρισμα της εμπεριστατωμένης γνωμοδότησης του καθηγητού κ. Λ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ για το εφαρμοζόμενο ασφαλιστικό σύστημα του ΤΑΠΙΛΤΑΤ.

Το σύστημα είναι δυσεξήγητο, διότι δεν υπάρχει εγγύηση (του εργοδότη ή του κράτους) ότι θα καλύπτει τυχόν ανεπάρκειες του συστήματος. Η έλλειψη της εγγύησης είναι συνέπεια του γεγονότος ότι το ασφαλιστικό σύστημα είναι αυτοδιαχειριζόμενο και όχι ετεροδιαχειριζόμενο, διότι εγγύηση προς αυτοδιαχειριζόμενου συστήματος φορέα είναι εύλογη, μόνον αν αφορά την είσπραξη των ασφαλίστρων, (τοιαύτη σε εγγύηση όντως υπάρχει, διότι αυτά είναι ορισμένα), δεν είναι όμως εύλογη ως προς μη ορισμένα ασφαλίσματα, καθοριζόμενα από την διοίκηση του συστήματος. Αν το υπό αυτοδιαχείριση ασφαλιστικό σύστημα δίδει περισσότερα και μεγαλύτερα βοηθήματα σήμερα και κατ΄ αυτόν τον τρόπο ματαιώνει τα μελλοντικά βοηθήματα, δηλαδή παραβαίνει ή παραλείπει τις αναλογιστικές μελέτες, όπως είναι δυνατόν να συμβεί στα αυτοδιαχειριζόμενα συστήματα, εγγύηση τρίτου (όπως π.χ. κράτους προς ΙΚΑ, περιοριζόμενη και αυτή κατά το Ν. 3029/02) δεν είναι δυνατή. Το ασφαλιστικό σύστημα του Ταμείου είναι επομένως σύστημα ορισμένων υποχρεώσεων, εντός των ορίων της εκάστοτε ισχύουσας αναλογιστικής μελέτης»

7) ΑΣΦΑΛΕΣΤΑΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:
Η διοίκησή μας, είχε ως σαφή καταστατική υποχρέωση (σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού), έλαβε την πιο πάνω σειρά «ήπιων και λογικών μέτρων» για την διασφάλιση της μακροχρόνιας διαβίωσης του ταμείου. Τα ληφθέντα μέτρα, έχοντας έρεισμα σε αλλεπάλληλες αναλογιστικές μελέτες, θα ήτο δυνατόν ακόμα και «να αντίκεινται σε ορισμένες καταστατικές διατάξεις», δεδομένου ότι το παρόμοιο πολύ πιο «σκληρού χαρακτήρα» μέτρο είχε παλιότερα ληφθεί και ήταν σαφώς αντίθετο με τις διατάξεις του άρθρου 22 του καταστατικού, είχε κριθεί νόμιμο, με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις!!!

Η διοικησή μας παρέδωσε ένα ταμείο που σύμφωνα με τη μελέτη χρηματοροών που είχε συνταχθεί είχε διασφαλισμένη θετική περιουσία για 21 τουλάχιστο έτη.

8) ΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΑΣ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ
Οι συνδικαλιστικοί μας αντίπαλοι, λίγο μετά αφότου παρέλαβαν τη διοίκηση του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, τον Απρίλιο του 2006, ως Προσωρινή Διοίκηση ακόμα και α) χωρίς να έχουν οποιαδήποτε εξουσία προς τούτο, (βάσει της υπ' αριθ. 2091/3-4-06 απόφασης του ΜΠΑ που τους διόρισε) β) κατά σαφή παραβίαση των πορισμάτων των αναλογιστικών μελετών και γ) κατά σαφή και απροκάλυπτη παραβίαση του άρθρου 9, παρ. 5 του καταστατικού και δ) κατά σαφή παραβίαση του γράμματος και πνεύματος των πιο πάνω δικαστικών αποφάσεων, με απόφασή τους, ήραν στις 20-6-2006 πλήρως το μέτρο του περιορισμού του ύψους των συντάξεων που από 12-4-1995 και 10-7-1997 ίσχυε, νόμιμα, βάσει αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, με αποτέλεσμα την άμεση κατά 6 ολόκληρα χρόνια (αυτό προβλέπεται από την πιο πάνω μελέτη χρηματοροών) μείωση του χρόνου ύπαρξης θετικής περιουσίας του ταμείου, από τα 21 στα 15 έτη. Αυτό το εξοργιστικά και

κυνικά αντικαταστατικό και ασύνετο μέτρο, σημαίνει ασφαλώς τη γρήγορη διάλυση του ΤΑΠΙΛΤΑΤ και όχι οι νόμιμοι λελογισμένοι περιορισμοί σε ανύπαρκτα καταστατικά δικαιώματα ασφαλισμένων, τα οποία «βαφτίστηκαν» πράξεις απιστίας. Στη συνέχεια βέβαια η «διοίκηση της εξυγίανσης ….» κατάργησε και όλα τα πιο πάνω μέτρα βελτίωσης της βιωσιμότητας του ταμείου της διοίκησής μας που κι αυτά βέβαια «βαφτίστηκαν» πράξεις απιστίας…
Η σύγκριση των συμπεριφορών των δύο διοικήσεων είναι πολύ εύκολη..
Θεωρούμε ότι η διοίκησή μας και σε αυτό τον εξαιρετικά τομέα δράσης της ενήργησε και καταστατικά και μυαλωμένα, επιδεικνύοντας πνεύμα σύνεσης και νοικοκυροσύνης, μη υποκύπτοντας σε πιέσεις συνταξιούχων ή εν δυνάμει συνταξιούχων (δηλαδή ασφαλισμένων που θέλουν 1-5 χρόνια για να συνταξιοδοτηθούν) για αλόγιστες παροχές, για τις οποίες δεν υπήρχε το ανάλογο κεφάλαιο στο ταμείο για να διασφαλιστούν. Αυτό ήταν το πνεύμα της διοίκησής μας. Πασχίζαμε να διασφαλίσουμε τη σύνταξη και στον πιο νέο ασφαλισμένο μας, χωρίς να υπολογίζουμε συνδικαλιστικό κόστος.
Αντίθετα η διοίκηση που μας διαδέχθηκε ενήργησε με γνώμονα καθαρά και μόνο το συνδικαλιστικό όφελος, προκειμένου να «αλιεύσει» χιλιάδες ψήφους συνταξιούχων, χωρίς να λογαριάζει αναλογιστικές μελέτες και καταστατικές διατάξεις. Και το κυριότερο, μετά από όλα αυτά να θέλει να παριστάνει και τον θεματοφύλακα του καταστατικού και της εξυγίανσης, έναντι της νοικοκυρεμένης δικής μας διοίκησης και διαχείρισης.

Κατόπιν των ανωτέρω εύλογα θεωρώ την εν λόγω διοίκηση «νεκροθάφτη» κάθε καλώς νοούμενης προοπτικής για το ΤΑΠΙΛΤΑΤ.
Ας τους κρίνουν ανάλογα οι ασφαλισμένοι και ιδίως οι ασφαλισμένοι ηλικίας 50 περίπου ετών και κάτω που όπως πάνε τα πράγματα και αν δεν «ανασκουμπωθούμε» όλοι μας να δώσουμε λύση εδώ και τώρα στο πρόβλημα είναι βέβαιο ότι δεν θα πάρουν δεκάρα τσακιστή ως επικουρική σύνταξη, ενώ θα έχουν πληρώσει εισφορές σε αυτό για 35 χρόνια!!!

8)Πολύς λόγος έχει γίνει σχετικά με τον έλεγχο του κυρίου Μεταλινού για τις συντάξεις. Ήταν αναγκαίος αυτός ο έλεγχος και το πόρισμά του αξιοποιήθηκε ή αγνοήθηκε;

1) Από την 1-7-1983 (ημερομηνία έναρξης χορηγήσεων συντάξεων, βάσει των διατάξεων του άρθρου 34 $ 3 του καταστατικού), μέχρι και το έτος 2003, ουδέποτε είχε διενεργηθεί κατασταλτικός έλεγχος των φακέλων συνταξιοδότησης του ΤΑΠΙΛΤΑΤ. Σημειώνεται πως Προϊσταμένη του Τμήματος Συντάξεων του ΤΑΠΙΛΤΑΤ από το έτος 1983 μέχρι το έτος 1990 και έκτοτε Διευθύντρια αυτού μέχρι και την 16-11-2004 (όταν απαλλάχθηκε των καθηκόντων της, με σχετική απόφασή μας) ήταν η κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ.
2) Το γεγονός της μη πραγματοποίησης καταστατικού ελέγχου στους φακέλους συνταξιοδότησης, επί 21 συναπτά έτη, είχε αποκτήσει τον χαρακτήρα «σκανδάλου» και μοναδικής αρνητικής πρωτοπορίας στα χρονικά των ασφαλιστικών ταμείων.
3) Κατά γενική αρχή του διοικητικού κα ασφαλιστικού δικαίου, αλλά και κατά την κοινή λογική, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει, με οποιοδήποτε, έστω και έμμεσο τρόπο, ταύτιση «ελέγχοντος» και «ελεγχομένου». Ο κατασταλτικός έλεγχος θα ήταν «εικονικός» (για τα μάτια), αν διεξήγετο από προσωπικό που είχε συμμετάσχει στη λήψη της απόφασης συνταξιοδότησης.
4) Ο κ. Αλέξανδρος ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ, είναι τέως Γενικός Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων του ΥΚΑ, πολυγραφότατος συγγραφέας βιβλίων Ασφαλιστικού περιεχομένου και ενεργό μέλος της Επιτροπής Κωδικοποίησης της Ασφαλιστικής Νομοθεσίας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΥΚΑ).

Ο κ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ συνεργαζόταν από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, με το ΤΑΠΙΛΤΑΤ και παρείχε συμβουλές επί θεμάτων ασφαλιστικού περιεχομένου σε αυτό, με κύρια συνεργάτιδα την Διευθύντρια κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ. Η εν λόγω συνεργασία ήταν επωφελής φυσικά για το ταμείο, αυτό δε τεκμαίρεται από την μακροχρόνια και χωρίς προβλήματα διατηρηθείσα συνεργασία.
Τον κ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟ διατήρησαν ως Σύμβουλο – Συνεργάτη του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, όλες οι διοικήσεις του Ταμείου από το 1990 μέχρι τα τέλη του 2002 και συνέχισε φυσικά να τον εμπιστεύεται και η διοίκησή μας, τα περισσότερα μέλη της οποίας γνώρισαν τότε για πρώτη φορά τον κ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟ.
Ο κ. Α. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ λοιπόν δεν ήρθε «ουρανοκατέβατος» συνεργάτης στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ, τις αρχές του έτους 2003 κι φυσικά δεν μας συνέδεε μαζί του η οποιαδήποτε συγγενική ή έστω φιλική σχέση, αφού δεν γνωρίζαμε καν τη φάτσα του.

Είναι ευνόητο ότι ο κ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΣ ήταν βαθύς γνώστης όλων των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών του ΤΑΠΙΛΤΑΤ και δικαίως θεωρήθηκε ως ο πλέον κατάλληλος και ικανός να ελέγξει όλους τους φακέλους συνταξιοδότησης ετών 1983 έως και 2005 και η διοίκησή μας; Πράγματι (και παρά τις σφοδρότατες άτυπες αντιδράσεις της κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ), η διοίκησή μας τελικά ανέθεσε την 16-11-04 σε αυτόν την εκτέλεση του μεγάλου αυτού έργου.
5) Η εκτέλεση του έργου προχώρησε κανονικά μέχρι και την 1-6-2006 (2 μήνες μετά την ημερομηνία ανάληψης της διοίκησης του ταμείου, από την σημερινή διοίκηση και την επανάκαμψη της απομακρυνθείσης από τη θέση της Διευθύντριας του Ταμείου κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, στα γραφεία του ταμείου, ως Συμβούλου της Διοίκησης και μετέπειτα ονομασθείσης Διευθυντού).
Από την τελευταία έκθεση του κ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΥ (αρχές Ιουνίου 2006) επί 2685 ελεγχθέντων φακέλων, προκύπτει η διαπίστωση σοβαρότατων ευρημάτων ως προς την νομιμότητα των χορηγηθεισών συντάξεων. Επιγραμματικά σημειώνεται πως σημειώθηκε η αντικαταστατική συνταξιοδότηση:

α) 42 συνταξιούχων υπό αναστολή και β) 318 συνταξιούχων υπαγομένων στις ρυθμίσεις του άρθρου 22, παρ. 1β του καταστατικού, ενώ γ) επίσης διαπιστώθηκαν και οι εξής φαινομενικά μεν «παρατυπίες» τυπικού χαρακτήρα, αλλά ίσως και ουσιαστικού, αν επακολουθούσε ενδελεχής έλεγχος αφού δεν υπήρχε αντίγραφο της απόφασης του ΔΣ με την οποία εγκρίνετο η σύνταξη αλλά ούτε και η αίτηση του ασφαλισμένου (!!!) στο 80% των ελεγχθέντων φακέλων, δηλ. σε περίπου 2150 φακέλους (!!!) Σημειώνεται πως βασική υπεύθυνη, ως Προϊσταμένη του Τμήματος Συντάξεων από το 1985 περίπου μέχρι και το 1990 και Διευθύντρια του ταμείου από το 1990 μέχρι και την 16-11-04 ήταν η κ. Σ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ….

Και αντί η σημερινή Διοίκηση του ΤΑΠΙΛΤΑΤ να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων του ταμείου, στα πλαίσια όπως πιστεύω της συγκάλυψης των «όποιων ευθυνών» ανέκυπταν από την εν λόγω έκθεση, διέταξε την παύση του ελέγχου τις αρχές Ιουνίου του 2006 και έβαλε στην ουσία στο «συρτάρι» τα συνταρακτικά αυτά ευρήματα του ελέγχου…

Ούτε και σε αυτό το θέμα «στεγανά» λοιπόν για πολύ ευνόητους λόγους
6) Για να αντιληφθούν πάντως καλά οι συνάδελφοί μας το τι πράγματι γινόταν στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ σχετικά με τους όρους και τις διαδικασίες απονομής των συντάξεων σημειώνω το εξής πολύ χαρακτηριστικό γεγονός : Μέχρι και τη θητεία της διοίκησής μας , οι Υπηρεσίες του Ταμείου και η Διευθύντρια διεκπεραίωναν κατά 100% την υπόθεση του κάθε συνταξιούχου και του απέστελλαν και την απόφαση συνταξιοδότησης του και μετά (και ίσως ύστερα και από 2-4 μήνες ελάμβανε γνώση το ΔΣ για την συγκεκριμένη συνταξιοδότηση, με απλή αναφορά του ονοματεπωνύμου του και του ύψους της σύνταξής του… Ο καθένας ας βγάλει μόνος του τα συμπεράσματά του.

9)Είναι γνωστό ότι ο διαχειριστικός έλεγχος του Ταμείου ασκείται από τριμελή εξελεγκτική επιτροπή, αποτελούμενη από μέλη του, τα οποία αναδεικνύονται μέσω εκλογών. Θεωρείτε ότι οι συνάδελφοι που αναλαμβάνουν αυτό το έργο είναι σε θέση να ανταποκριθούν επαρκώς στα καθήκοντά τους και ποιοι είναι οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν σε περίπτωση εσφαλμένης διαχείρισης;

Το πραγματικό γεγονός της από το καταστατικό ανάθεσης του ελέγχου διαχείρισης του ΔΣ σε 3μελής Εξελεγκτική Επιτροπή, αποτελούμενη από μέλη-ασφαλισμένους που εκλέγονται από τις ανά 3ετία εκλογικές διαδικασίες μέσω των παραταξιακών ψηφοδελτίων, ειλικρινά μας εκθέτει όλους. Η πικρή αλήθεια είναι ότι οι συνάδελφοί μας της Επιτροπής αυτής διαχρονικά, ποτέ δεν έκαναν ουσιαστικό κατασταλτικό έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης, για πολλούς και διάφορους λόγους (ιδίως επειδή δεν είχαν τις απαραίτητες γνώσεις και εμπειρίες, επειδή έτσι ήταν μαθημένοι βάσει των αντίστοιχων συνδικαλιστικών εμπειριών να κάνουν τον έλεγχο επειδή δεν είχαν διάθεση να «ελέγξουν» πραγματικά τον «κολλητό τους ή και της ίδιας συνδικαλιστικής παράταξης Πρόεδρο του Ταμείου κλπ). Ο έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης του ισολογισμού και των οικονομικών καταστάσεων του ΤΑΠΙΛΤΑΤ μέχρι και το οικονομικό έτος 2000 ήταν στην κυριολεξία «ανύπαρκτος» για μία περιουσία Ταμείου που είχε υπερβεί τα 250.000.000 €.
Η διοίκησή μας τη περιόδου 2000-2002, το έτος 2001, ανέθεσε την διενέργεια του ελέγχου σε Ο.Ε.Λ. του Σ.Ο.Λ., πρεσβεύοντας στη ρήση ότι «η γυναίκα του Καίσαρα δεν πρέπει να είναι αλλά και να φαίνεται τίμια» και στοχεύοντας απλά και μόνο στη διασφάλιση της περιουσίας του Ταμείου και των συμφερόντων των μελών του.
Στην απόφασή μας αυτή αντέδρασαν ποικιλοτρόπως έντονα, η τότε Διευθύντρια και ο τότε Λογιστής του Ταμείου, εμείς όμως σωστά σταθήκαμε ανένδοτοι και έτσι κατά τα έτη 2001 έως και 2005 οι έλεγχοι ήταν ουσιαστικοί, ενδελεχείς, επιστημονικά και νομικά ορθοί και τεκμηριωμένοι, ενώ διαρκούσαν δε περίπου 25-40 εργάσιμες ημέρες.
Η παρούσα διοίκηση κατάργησε τον απόλυτα απαραίτητο αυτό έλεγχο, επαναφέροντας τον έλεγχο της διαρκείας ενός καφέ από τα εκλεγέντα μέλη της Εξελεγκτικής Επιτροπής, που θα μπορούσαν ίσως να έχουν και γραμματικές γνώσεις αποφοίτου Δημοτικού σχολείου.

10)Στο παρελθόν οι συνδικαλιστικοί σας αντίπαλοι έχουν καταλογίσει στη Διοίκηση της περιόδου 2003-2005, στην οποία συμμετείχατε, ανορθόδοξες επιλογές, οι οποίες είχαν σοβαρές επιπτώσεις στη λειτουργία του Ταμείου. Τι απαντάτε σε αυτήν την κριτική;

Η ερώτηση έχει δύο σκέλη. Το ένα αφορά καθαρά την κριτική για ορισμένες διοικητικές επιλογές μας για αντιμετώπιση σοβαρών θεμάτων λειτουργίας και προοπτικής του ταμείου, γενικής διαχείρισης αυτού κλπ. Εδώ την απάντηση την αφήνω στους ίδιους τους ασκούντες την κριτική. Οι ίδιοι που μας χαρακτήριζαν «προδότες των αγώνων του κλάδου» και «πουλημένους» στις Τράπεζες κλπ. επειδή πάντοτε εκφράζαμε ανοιχτά και ξεκάθαρα τις απόλυτα τεκμηριωμένες αντιρρήσεις μας για τον χειρισμό του ασφαλιστικού εκ μέρους της Ο.Τ.Ο.Ε. και είχαμε ταχθεί υπέρ της συντεταγμένης και υπό σωστούς όρους άμεσης ένταξης στο Ε.Τ.Α.Τ., με συναινετική θέση και των Τραπεζών, αίφνης ανέκρουσαν πρύμνα από τις απόλυτα επαναστατικές – ανελαστικές αυτές θέσεις τους και έγιναν οι πιο ένθερμοι θιασώτες της προηγούμενης θέσης μας, γύριζαν όλες τις Τράπεζες και τους Συλλόγους και προωθούσαν την ίδια με μας λύση κλπ. Όσον αφορά τις δήθεν ανορθόδοξες κλπ. επενδυτικές μας επιλογές σημειώνω τα εξής :
Η ορθότητα και αποτελεσματικότητα των επενδυτικών επιλογών μας, εκ του συνολικού εντυπωσιακού αποτελέσματος κρινόμενης (αύξηση κατά 1/3 της περιουσίας του Ταμείου σε τρία χρόνια 2003-2005), «αποστομώνει» κάθε κακόπιστη αντίθετη φωνή. Καθιστώ σαφές ότι δεν ισχυρίζομαι ότι το 100% των επενδυτικών μας επιλογών ήταν επιτυχείς ή αποδοτικές όσο προσδοκούσαμε κλπ. Ούτε γκουρού των χρηματιστηρίων είμαστε, ούτε μάντεις. Σε κάθε περίπτωση πάντως οι επιλογές μας αποσκοπούσαν πράγματι στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ταμείου και δεν

είχαν ίχνος «πονηρίας» όπως μας κατηγόρησαν οι αντίπαλοί μας .
Το δεύτερο σκέλος αφορά την «ποινικοποίηση» του συνόλου σχεδόν της διοικητικής και διαχειριστικής μας λειτουργίας της περιόδου 2003-2005, με αφετηρία αυτής της πολιτικής την γνωστή μηνυτήρια αναφορά του Συλλόγου Προσωπικού της ALPHA BANK. Επειδή το θέμα αυτό είναι ανεξάντλητο θα ήθελα να γίνει αντικείμενο μίας ειδικής συνέντευξης σε επόμενο φύλλο σας.
Επιγραμματικά πάντως σημειώνω ότι κατά το χρονικό σημείο της παραχώρησης της συνέντευξης αυτής είναι σε πλήρη ισχύ το υπ' αριθ. 1058/2009 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών που πανηγυρικά μας απαλλάσσει κάθε κατηγορίας (και για τις εννιά διαφορετικές δήθεν πράξεις απιστίας για τις οποίες μας κατηγόρησε ο Σύλλογος Προσωπικού της ALPHA BANK και η σημερινή διοίκηση του ΤΑΠΙΛΤΑΤ που παρέστη ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική διαδικασία)
Όσον αφορά την ασκηθείσα από τον Αντεισαγγελέα ΑΠ (για τρεις από τις πιο πάνω εννέα πράξεις) αναίρεση του εν λόγω βουλεύματος (κατόπιν προηγηθείσης αίτησης του Πολιτικού Ενάγοντος ΤΑΠΙΛΤΑΤ που συζητήθηκε την 11-11-2009) αναμένουμε την απόφαση του Συμβουλίου του ΑΠ.

11)Η συγκροτημένη σκέψη και η βαθιά γνώση του αντικειμένου είναι απαραίτητα στοιχεία για τα πρόσωπα που απαρτίζουν μια Διοίκηση. Πως πρέπει, κατά τη γνώμη σας να ανταποκρίνεται ένα μέλος του Δ.Σ. του Ταμείου στις σύγχρονες απαιτήσεις του ασφαλιστικού γίγνεσθαι;

Πιστεύω ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που εμπλέκονται στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ έπρεπε να φροντίσουν να στέλνουν τους «άριστους» ως εκπροσώπους τους στο ΔΣ του ΤΑΠΙΛΤΑΤ πράγμα που ελάχιστες φορές έγινε κατά το παρελθόν. Πάντως σημειώνω ότι η μεγάλη πλειονότητα όλων όσοι κατά καιρούς συμμετείχαν στα διοικητικά σχήματα του ΤΑΠΙΛΤΑΤ δυστυχώς, δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες των Συλλόγων και των παρατάξεων που εκπροσωπούσαν, αλλά κυρίως στις μεγάλες ανάγκες του ίδιου του Ταμείου και δεν επέδειξαν την «επιμέλεια του μέσου συνετού οικογενειάρχου» αφού απλά ποτέ δεν κάθισαν κάτω να αναλογιστούν τις ευθύνες τους και να ασχοληθούν ενεργά και ουσιαστικά με τα θέματα του ταμείου. Η «αδιαφορία» και «απάθεια» αυτή ουσιαστικά οδήγησε στην ανάθεση εν λευκώ του χειρισμού εξαιρετικά κρίσιμων θεμάτων του ΤΑΠΙΛΤΑΤ στον υπηρεσιακό μηχανισμό του Ταμείου (και ιδίως στην Διευθύντρια κ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ), με πολύ επώδυνα αποτελέσματα για το Ταμείο σε όλους τους τομείς δράσης του οργανωτικά, επενδυτικό και συνταξιοδοτικό).
Δυστυχώς η παρουσία μελών του ΔΣ με «τουριστικά χαρακτηριστικά» έβλαψε τα κάθε είδους συμφέροντα του Ταμείου.

12)Ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχομένων εκ της Ιονικής, κος Σ. Φιλιππόπουλος έχει διατυπώσει πολλάκις, μέσω άρθρων και ειδικών δημοσιευμάτων, τις σοβαρές του επιφυλάξεις, όσον αφορά τη νομιμότητα της λειτουργίας της σημερινής Διοίκησης του ΤΑΠΙΛΤΑΤ. Ποια είναι η δική σας θέση;

Θεωρώ ότι οι εκλογικές διαδικασίες από τις οποίες αναδείχθηκε η σημερινή διοίκηση του Ταμείου είναι απόλυτα άκυρες. Ήδη έχει εκκινήσει η διαδικασία προσβολής του κύρους των εν λόγω εκλογικών διαδικασιών, προκειμένου να αποκατασταθεί η νομιμότητα της λειτουργίας της διοίκησης του Ταμείου. Πέραν πάντως της έλλειψης του τυπικού στοιχείου της νομιμότητας σημειώνω και την αδήριτη ανάγκη της διασφάλισης της καθολικής εκπροσώπησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων και όλων των συνδικαλιστικών τάσεων γενικά στο ΔΣ, προκειμένου να αντιμετωπιστούν συναινετικά και αποτελεσματικά τα ακανθώδη προβλήματα.

13)Θεωρείτε πως είναι απαραίτητη η σύγκληση μιας ξεχωριστής συνέλευσης με σκοπό την ολοκληρωμένη ενημέρωση των μελών του Ταμείου όσον αφορά το σημείο στο οποίο βρίσκεται σήμερα το ΤΑΠΙΛΤΑΤ, καθώς επίσης και για τη λήψη αποφάσεων για το μέλλον του;

Εάν και εφόσον διασφαλιστεί μεγάλη «προσέγγιση» θέσεων και προτάσεων για την αντιμετώπιση των ακανθωδών προβλημάτων του ΤΑΠΙΛΤΑΤ και όχι προσέγγιση για θέματα καρέκλα και χωρίς τη συμμετοχή των αδιάλλακτων (πχ. κ. Ντίνος, κ. Βέργος κ.α.), οι διαδικασίες πρέπει να κατευθυνθούν σε μια καθοριστική ΓΣ (όχι απλά ενημερωτικού αλλά αποφασιστικού χαρακτήρα), αφού πρώτα γίνουν με καταιγιστικούς ρυθμούς οι απαραίτητες μελέτες (αναλογιστικές, νομικές, κα) και καταρτιστούν οι τελικές προτάσεις που θα απαντούν, έστω μακροπρόθεσμα (αν όχι πλήρως) στο κεφαλαιώδες ζήτημα της διασφάλισης της επικουρικής μας σύνταξης. Είμαι αντίθετος σε κάθε απόπειρα «στρογγυλέματος» και συνδικαλιστικών παζαριών. Ο γόρδιος δεσμός δεν λυνότανε με σχολαστικές και ατέρμονες προσπάθειες, χρειάστηκε μόνο το ξίφος του Μ. Αλέξανδρου και τον έλυσε μονομιάς.

14)Ποια υπήρξε διαχρονικά η αντιμετώπιση του Ταμείου από τις Διοικήσεις των τραπεζών στις οποίες εργάζονταν ασφαλισμένοι του;

Οι τράπεζες διαχρονικά αντιμετώπισαν το ΤΑΜΕΙΟ με πνεύμα εξυπηρέτησης αποκλειστικά των δικών τους συμφερόντων. Εκμεταλλεύτηκαν στυγνά όλες τις καταστατικές μας αδυναμίες (π.χ. για απονομή σύνταξης στα 45 για τις γυναίκες, χωρίς ταυτόχρονη απονομή κύριας σύνταξης από το ΤΑΠΙΛΤ, ΙΚΑ, κλπ και με ασφαλισμένο χρόνο 20 ετών όχι στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ, αλλά αθροιστικά σε όλους τους φορείς κύριας σύνταξης!) και επισώρευσαν στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ, μέσω των αλλεπάλληλων προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου, πολύ μεγάλο κόστος. Πάντως ενώ αυτοί, με βάση το δικό τους συμφέρον, καλά έκαναν εμείς, η πλευρά των ασφαλισμένων και των εμπλεκομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων, με απαράδεκτα αντιφατική συμπεριφορά περί άλλων μεριμνούσαμε και τυρβάζαμε. Αντί να μπαλώσουμε ή και να φράξουμε «τις τρύπες», δηλαδή «διορθώσουμε», προς το δικό μας συμφέρον με άμεση κατάλληλη καταστατική τροποποίηση «τα κακώς κείμενα», από τη μια μεριά «κοπτόμασταν» δήθεν επειδή οι τράπεζες φόρτωναν στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ μεγάλο κόστος από την εφαρμογή των προγραμμάτων εθελούσιας εξόδου, από την άλλη όμως «χαϊδεύαμε» τους συμμετέχοντες στα προγράμματα αυτά «γλυκαίνοντάς τους τον πόνο» για τα ανταλλάγματα που υπήρχαν, ανάμεσα στα οποία φυσικά ήταν και αυτό της συνταξιοδότησης από το ΤΑΠΙΛΤΑΤ, με τους ληστρικούς για το Ταμείο όρους. Και σε αυτό το πρόβλημα ήμασταν, λοιπόν, πολύ κατώτεροι των περιστάσεων. Και φυσικά όψιμοι, αβάσιμοι και έωλοι λεονταρισμοί για δικαστική διεκδίκηση του κόστους κλπ. δεν μας απαλλάσσουν των καίριων ευθυνών μας και το καταστρεπτικό αποτέλεσμα για το ΤΑΠΙΛΤΑΤ δεν αλλάζει με τις πομφόλυγες του κυρίου Α. Ντίνου, περί δήθεν υποχρέωσης των τραπεζών να καλύπτουν τα οποιαδήποτε ελλείμματα κλπ. Είναι ανάγκη στο σημείο αυτό να δώσω έμφαση και σε άλλα δύο πεδία στα οποία οι τράπεζες που προέρχονται από συγχωνεύσεις επέδειξαν τη μη πρέπουσα στάση έναντι του ΤΑΠΙΛΤΑΤ.
Το πρώτο είναι η πλήρως αρνητική και ανελαστική στάση τους, όσον άφορα τουλάχιστον την ηθική (και πιθανότατα νομική) υποχρέωση τους να ασφαλίζουν στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ τους προσλαμβανομένους νέους υπαλλήλους τους, αλλά και τους παλαιότερους που υπάγονταν στην ασφάλιση άλλων επικουρικών Ταμείων, γεγονός που τελικά οδήγησε σε μηδενικούς πλέον ρυθμούς εισόδου νέων ασφαλισμένων, άρα και σε ουσιαστική αδυναμία εφαρμογής του διανεμητικού συστήματος.
Το δεύτερο είναι η απροθυμία τους να βοηθήσουν στη μέγιστη δυνατή απόδοση των αποθεματικών του Ταμείου (χωρίς εδικά για αυτή την περίπτωση να παραμερίσουν το στενό επιχειρηματικό τους συμφέρον), αφού ο χειρισμός των επενδυτικών προσπαθειών που αναλάμβαναν πάντα υπέκρυπτε τον σκοπό της εξυπηρέτησης των δικών της κερδών ή και άλλων ωφελειών. Πάντως, σημειώνω επίσης, ότι ποτέ δεν έχει υπάρξει ουσιαστικός διάλογος μεταξύ των δύο πλευρών (Τραπεζών και διοίκησης ΤΑΠΙΛΤΑΤ), για την εξεύρεση όλων των σημείων σύγκλισής τους, αλλά και την σαφή οριοθέτηση των διαφορών για να είναι πλέων ξεκάθαροι οι κανόνες του παιχνιδιού.

15)Κατά τα φαινόμενα το ΕΤΑΤ ανήκει πια στο παρελθόν. Αφενός εξαιτίας των σχετικών δικαστικών αποφάσεων και αφετέρου λόγω της θέσης της κυβέρνησης ότι δεν μπορεί να αποτελέσει έναν σοβαρό ασφαλιστικό φορέα. Από τη μεριά της η ΟΤΟΕ διακηρύσσει, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, ότι για αυτή η μόνη αποδεκτή λύση είναι η δημιουργία ενός παντραπεζικού επικουρικού ασφαλιστικού φορέα. Αλήθεια, εσείς πιστεύετε ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την απόπειρα ενός τέτοιου εγχειρήματος και πόσες πιθανότητες έχει να υλοποιηθεί;

Τυπικά το ΕΤΑΤ υφίσταται. Ίσως όμως σε λίγο να εκλείψει τόσο τυπικά όσο και ουσιαστικά. Κατά τη γνώμη μου, το ΕΤΑΤ ήταν αρκετά καλή ευκαιρία για την επίλυση του προβλήματός μας. Απαραίτητη θεμελιακή προϋπόθεση για να διασφαλίσουμε τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα ήταν η, στο διηνεκές, συνέχιση της ισχύος των καταστατικών όρων απονομής της σύνταξης. Στο σημείο όμως αυτό, αισθάνομαι την ανάγκη να τονίσω ότι πριν την ένταξή μας, έπρεπε να προηγηθεί μια λελογισμένη προσαρμογή των εν λόγω διατάξεων στις σύγχρονες ασφαλιστικές συνθήκες και εξελίξεις (π.χ. τέλος οριστικό ή ίσως και κλιμακωτά σε όλες τις προκλητικά χαριστικές για το κοινωνικό σύνολο ρυθμίσεις κ.α.). Δεν είναι δυνατόν π.χ. να εμφανιζόμαστε σήμερα με απαιτήσεις να έχουμε χρόνο ασφάλισης στο ΤΑΠΙΛΤΑΤ ενός έτους και να παίρνουμε σύνταξη για 35. Επιτελούς κάποια στιγμή πρέπει να αποδείξουμε ότι είμαστε σοβαροί και αξιόπιστοι και να απομονώσουμε τις αδιάλλακτες απόψεις. Είμαστε και εμείς μέρος του κοινωνικού συνόλου και όχι κάτι το ξεχωριστό για να έχουμε παραπάνω δικαιώματα από τους άλλους Έλληνες. Όποιοι έχουν την άποψη ότι τάχα είναι κεκτημένο δικαίωμα η δωρεάν αναγνώριση ετών ασφάλισης, δεν μπορούν να έχουν θέση στις συνομιλίες μας, ενώ θεωρώ εγκληματικά λανθασμένες τις απόψεις ότι εμείς οι διαμορφωτές κάποιας πολιτικής της παλιότερης γενιάς, έχουμε το οποιοδήποτε δικαίωμα να υποθηκεύσουμε το ασφαλιστικό μέλλον των συναδέλφων μας της νεότερης γενιάς, με το αφελές επιχείρημα ότι τις δικές τους συντάξεις θα τις επιβαρυνθούν οι γενιά μετά από αυτούς κλπ. Το ΕΤΑΤ ίσως ήταν η τελευταία χαμένη ευκαιρία για το συνδικαλιστικό μας κίνημα. Τα ασφαλιστικά προβλήματα δεν λύνονται με τσιτάτα και ξεπερασμένες «μπουρδολογίες» π.χ. του στιλ να εγγυηθούν οι τράπεζες τις συντάξεις κλπ., διότι πλέον είναι πολύ πιθανόν οι «εγγυήτριες» τράπεζες να υπολείπονται ή να μην είναι σε θέση να εκπληρώσουν καθόλου τις υποχρεώσεις τους. Όταν ορισμένοι συνάδελφοί μας μιλάνε για δημόσιο χαρακτήρα ασφάλισης και από την άλλη θέλουν τις τράπεζες, που είναι ιδιωτικές κερδοσκοπικές επιχειρήσεις, ως εγγυήτριες των συντάξεων, αυτοαναιρούνται. Αποκλειστικά υπεύθυνοι για την διαφαινόμενη απώλεια της λύσης του ΕΤΑΤ είναι οι διοικούντες των Ταμείων κατά την περίοδο 2006 μέχρι σήμερα. Όψιμα και υποκριτικά ενδιαφέρθηκε για τη λύση αυτή την οποία προηγούμενα τορπίλιζαν με λόγια (ανακοινώσεις κλπ.) και έργα (δικαστικές προσφυγές, αποφάσεις Γ.Σ. κλπ.) . Ποια άραγε είναι η πιθανή άλλη λύση στο υπαρκτό πρόβλημά μας; Η ΟΤΟΕ εδώ και πολλά χρόνια προέβαλλε τη λύση του ενιαίου παντραπεζικού ασφαλιστικού φορέα με τους όρους που είχαν εγκριθεί από τα συνέδρια της, αλλά η λύση αυτή ποτέ δεν είχε προωθηθεί σωστά. Και δεν είχε προωθηθεί σωστά, διότι ενώ ήταν ορθότατη, όσον αφορά την πολιτική της διάσταση (ενιαίος φορέας), τελικά γινόταν ουτοπική, χειμερική, όσον αφορά τους όρους κατάρτισής της. Ή στραβός είναι ο γιαλός ή στραβά αρμενίζουμε. Π.χ. δεν είναι δυνατόν τις αρχές του 21ου αιώνα, όταν ακόμα ο μέσος όρος ηλικίας των γυναικών είναι τα 85 έτη και ων ανδρών τα 82, εμείς να έχουμε απαίτηση και να προβάλλουμε αίτημα να θεμελιώνεται δικαίωμα συνταξιοδότησης στο 50 έτος. Το συνδικαλιστικό κίνημα φέρει και αυτό τεράστιες ευθύνες για το ασφαλιστικό πρόβλημα, ενώ φυσικά τη μέγιστη και κύρια ευθύνη φέρει το κράτος. Εν κατακλείδι, θεωρώ ότι

Συνέντευξη

η λύση της ΟΤΟΕ, όπως μέχρι σήμερα αυτή έχει αναπτυχθεί είναι πράγματι ουτοπική. Κατά τη γνώμη μου, η λύση που προτείνεται από την ΟΤΟΕ έχει σοβαρές πιθανότητες επιτυχίας εάν και εφόσον συνοδευτεί από ρεαλιστικούς, εφικτούς και πραγματοποιήσιμους όρους, που θα διασφαλίζουν όμως ικανοποιητικό επίπεδο ασφάλισης. Ας βάλουμε μυαλό και ας επιδιώξουμε δυναμικά μια τέτοια εφικτή λύση, μη θεωρώντας ως προδότες όσους συνδικαλιστές «βλέπουν πέρα από τη μύτη τους».
Αν δεν σοβαρευτούμε και εξακολουθήσουμε να πορευόμαστε με ξύλινα μπλα μπλα, αφορισμούς και ξόρκια, οι εξελίξεις θα μας παρασύρουν στην καταστροφή. Όχι στρουθοκαμηλισμό λοιπόν.

16)Αφού κρίνετε ανέφικτο τον στόχο της δημιουργίας παντραπεζικού ασφαλιστικού ταμείου, ποια είναι η δική σας πρόταση για την επίλυση του ακανθώδους ζητήματος της επικουρικής σύνταξης των τραπεζοϋπαλλήλων;

Εάν δεν περπάτησε η λύση του ΕΤΑΤ, η καλύτερη άλλη λύση είναι η αξιοποίηση της διάταξης του άρθρου 11 του Ν3029/2002, για δημιουργία ενιαίου ταμείου επικουρικής ασφάλισης, το οποίο θα λειτουργεί με μορφή Ν.Π.Ι.Δ.. Πιστεύω ότι αν όλοι οι ενδιαφερόμενοι έχουν ειλικρινείς προθέσεις (και όχι τις συνήθεις υστερόβουλες προθέσεις π.χ. να ρίξουν τα βάρη στους άλλους, να ευνοήσουν τη δική τους πληθυσμιακή ομάδα έναντι άλλης ή άλλων και γενικά να χειρίζονται τα σοβαρότατα αυτά θέματα με υποχθόνιες συνδικαλιστικές κουτοπονηριές) και το όλο εγχείρημα ξεκινήσει από μηδενική βάση, χωρίς ιδεολογικές και τραπεζικές προκαταλήψεις, είναι πολύ πιθανή η επίτευξή του. Παράλληλα, είναι βέβαιο ότι η επίτευξη του στόχου αυτού δεν στερεί από κανένα ιδιαίτερο τραπεζικό χώρο το δικαίωμα να δημιουργήσει, ανά τράπεζα, επαγγελματικό ταμείο ασφάλισης για συμπληρωματικές καλύψεις παροχών επικουρικής σύνταξης.
Οι πιθανότητες επίτευξης του στόχου της ΟΤΟΕ με δεδομένες τις σημερινές εκφρασμένες θέσεις της, είναι μηδαμινές. Εάν η ΟΤΟΕ αλλάξει ρότα και προβάλει ρεαλιστικούς όρους και δεν προκύψουν τριβές για «ρίξιμο» πληθυσμιακό μονάδων έναντι άλλων, οι πιθανότητες θα είναι αυξημένες. Υπό τους όρους που προανέφερα, δε θεωρώ ανέφικτη τη δημιουργία παντραπεζικού ασφαλιστικού Ταμείου, σίγουρα όμως τη θεωρώ ελάχιστα πιθανή, λόγω του ότι γνωρίζω τις αντιλήψεις, τα δεδομένα, τις καταστάσεις και τα πρόσωπα στο χώρο της ΟΤΟΕ. Σε περίπτωση μη γενικής συναινετικής επίλυσης και θεωρώντας ως δεδομένη την αυτόματη λύση με κρατική πρωτοβουλία, μη επιθυμητή, δυστυχώς η μόνη λύση που απομένει είναι η αυτή της κατά πληθυσμιακή ομάδα αντιμετώπισης της κατάστασης, με εργαλείο τη σύσταση και λειτουργία ταμείου επαγγελματικής ασφάλισης. Η ανά τράπεζα λειτουργούσες συνδικαλιστικές οργανώσεις ήδη είναι υποχρεωμένες να επεξεργαστούν αξιόπιστες προτάσεις προς την κατεύθυνση αυτή. Αυτό που σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να επαναληφθεί είναι το κάκιστο προηγούμενο του πτωχεύσαντος ταμείου επικουρικής ασφάλισης της Γενικής Τράπεζας, που δεν χορηγεί σύνταξή εδώ και 19 μήνες, ενώ ούτε και η τράπεζα αναλαμβάνει την υποχρεώση του κόστους πιθανής ένταξης στο ΕΤΑΤ, ενώ το τραγελαφικό γεγονός έγκειται στο ότι το κράτος δεν θέλει (ή δεν μπορεί) να υποχρεώσει την τράπεζα να εφαρμόσει το νόμο του Ελληνικού κράτους!!! Των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν. Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να παριστάνει τον ανήξερο και αδιάφορο και αυτό αφορά ιδιαίτερα εμάς, τους «ταγούς» των ασφαλισμένων συναδέλφων μας, που έχουν χορτάσει από λόγια και χιμαιρικού χαρακτήρα ιδέες και αντιλήψεις. Εδώ και τώρα ανασκούμπωμα όλων μας, για εδώ και τώρα αξιόπιστη και βιώσιμη λύση. Οι ευθύνες μας είναι τεράστιες, έναντι όλων των ενεργών ασφαλισμένων και συνταξιούχων, αλλά και των μελλοντικών ασφαλισμένων. Όχι μόνο να φροντίσουμε τον εαυτούλη μας αλλά και την ασφαλιστική προοπτική των παιδιών μας.
Από την 3/4/2006 (όταν έγινε ο διορισμός Προσωρινής Διοίκησης, προσκείμενης στην ομάδα Γκιάτη-Κουτσογιάννη- Γουγούλη) «παρέλασαν» από το ΤΑΠΙΛΤΑΤ οι εξής διοικήσεις: α) Π.Δ. 34-/31/7/2006, υπό τον κ. Ι. Κουτσγιάννη β) «Αιρετή Διοίκηση» εκλογών 30-7/1/8/2006, που τερματίστηκε την 31/7/2006, υπό τον κ. Ι. Κουτσογιάννη γ) Προσωρινή Διοίκηση, υπό τον Ι. Κουτογάννη απο 1/9/2006 μέχρι και 31/1/2007 δ) Προσωρινή διοίκηση περιόδου 1-2-/1/4/2007, υπό τον Γ. Γουγουλη ε) «Αιρετή Διοίκηση» περιόδου 2/4/2007-21/3/2008, υπό τους προέδρους Ι.Κουτσογιάννη, Ι. Αναστασίου και Κ. Φαρμάκη στ) «Αιρετή Διοίκηση Λαζάρων» (δηλ αυτή που αναδείχθηκε από τις εκλογές της 30-7/1/8/2006 που όμως έληγαν την 2/8/2006!!!), περιόδου 24-3—2008/30/6/2009, υπο τους προέδρους Δ. Μπαζίγο και Κ. Φαρμάκη και στ) «Αρετή Διοίκηση» εκλογών Ιουνίου 2009, για την περίοδο 1-7-2009 μέχρι και σήμερα, υπό τους προέδρους Κ. Φαρμάκη και Ι. Κουτσογιάννη. Πληροφορούμαστε ότι κατά τη θητεία της τελευταίας αυτής Διοίκησης, έγιναν οι παραιτήσεις του πρόεδρου του Δ.Σ. κ. Φαρμάκη (και από τη θέση του προέδρου του Δ.Σ. και από το αξίωμα του απλού μέλους του Δ.Σ.) και του αντιπροέδρου Δ.Σ. Ι. Γουγούλη (από το αξίωμα του αντιπροέδρου του Δ.Σ. μόνο). Αποτέλεσμα των πιο πάνω παραιτήσεων, ήταν η λειτουργία του Δ.Σ. χωρίς πρόεδρο και αντιπρόεδρο, για αρκετό χρονικό διάστημα και η αδυναμία ανάδειξής προέδρου Δ.Σ. ή και αντιπρόεδρου, επί τριών με πέντε συνεδριάσεων του Δ.Σ.!!! Κατά τη γνώμη μου οι, ασυνήθιστες και πρωτοφανείς στα χρονικά του ΤΑΠΙΛΤΑΤ, εναλλαγές διοικήσεων και παραιτήσεις μελών του προεδρείου και του ΔΣ. υποκρύπτουν αφενός, «υπόγειες» σοβαρές αντιπαλότητες (σίγουρα προσωπικές αλλά ίσως και αφορούσες στο μέλλον και τις προοπτικές του ταμείου) και αφετέρου, μεθοδεύσεις και απόπειρες «βελούδινου διαζυγίου» μεταξύ των τάσεων Γκιάτη / Ντίνου και Κουτσόγιαννη / Γουγολυλη. Το βέβαιο είναι ότι αυτές οι εξελίξεις σε καμία περίπτωση δεν επιφέρουν θετικά αποτελέσματα για το παρόν και μέλλον του Ταμείου, του οποίου η αξιοπιστία και η φερεγγυότητα ασφαλώς και πλήττεται από τις, άνευ προηγουμένου, εναλλαγές των διοικήσεων και των προσώπων που τις απαρτίζουν.

Νέες Αποφάσεις Δικαστηρίων

Συνάδελφοι,

Συνεχίζονται και διευρύνονται σε όλα τα επίπεδα της δικαστικής δικαιοδοσίας οι επιτυχίες του Συλλόγου μας που δεν έχουν ανάλογο προηγούμενο σε αντίστοιχους Συλλόγους. Οι επιτυχίες αυτές δεν μας ωθούν σε καμία έπαρση, αντίθετα μας χαλυβδώνουν ώστε συνεχίζουμε υπεύθυνα, δημιουργικά και αποτελεσματικά να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας, σε συνεργασία με τους έγκριτους νομικούς μας συμβούλους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

Μιας βαρύνουσας σημασίας απόφαση (28.9.09/5572) για το εργατικό δίκαιο εκδόθηκε από το Εφετείο Αθηνών που δικαιώνει τον βάναυσα αδικηθέντα συνάδελφό μας (Βλαπτική μεταβολή). Επίσης το Εφετείο υποχρεώνει την Τράπεζα να του καταβάλει το ποσό των 5.000 € για ηθική βλάβη
Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Ανδρέας Κατσαούνος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΔΕΛΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ

Καθοριστικής σημασίας απόφαση ( ) εκδόθηκε από το Εφετείο Αθηνών για τον πρώην Ταμία του Συλλόγου μας. Η συγκεκριμένη απόφαση αποτελεί κόλαφο για την Τράπεζα αφού το Εφετείο δέχεται την βλαπτική μεταβολή που υπέστη από την Τράπεζα λόγω της συνδικαλιστικής του δράσης. Επίσης υποχρεώνει την Τράπεζα να του καταβάλει το ποσό των 10.000 € για ηθική βλάβη.
Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Μάριος Αρμάος.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΒΕΛΛΑΡΗ

Με την απόφαση σταθμό 2627/2009 του Πρωτοδικείου Αθηνών, δικαιώνεται η συνταξιούχος συνάδελφός μας και υποχρεώνεται η Τράπεζα να της καταβάλλει πρόσθετη αποζημίωση 26.000 €. Η υπόθεση αυτή αποτελεί εφαρμογή του Νόμου 3198/1955 (παλιότερος Νόμος 2112/20). Σημειώνεται ότι αυτή είναι η πρώτη εκδοθείσα απόφαση, αφού η συνάδελφός μας κατά την αποχώρησή της από την Υπηρεσία είχε εισπράξει bonus 20.000 €.
Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Νικόλαος Πολυχρονιάδης.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΚΑΛΙΔΗ

Με την απόφαση 2397/2009 του Πρωτοδικείου Αθηνών – διαδικασία εργατικών διαφορών – δικαιώνεται η συνάδελφος μας και ακυρώνεται η παρανόμως επιβληθείσα σ΄αυτή από την Τράπεζα πειθαρχική ποινή της εγγράφου παρατηρήσεως. Επίσης υποχρεώνει την Τράπεζα στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης των 600 €.
Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Αντώνης Ταμπάκης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΑΛΙΑΡΗ

Με αμετάκλητη απόφαση του Εφετείου Αθηνών (7529/2004) προάγει στο βαθμό του Εντεταλμένου Διευθύνσεως με valeur 1/1/1998 την συνάδελφό μας. Η συνταξιούχος συνάδελφός μας συνεχίζει τον δικαστικό της αγώνα, ζητώντας τον επόμενο βαθμό του Υποδιευθυντού.
Την υπόθεση χειρίστηκε νομικά ο δικηγόρος κ. Νικόλαος Πολυχρονιάδης.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ο γιατρός του συλλόγου Δρ. Γιάννης Παπαθεοδώρου, ιατρός-παθολόγος και για πολλά χρόνια ελεγκτής ιατρός του ΤΑΠΙΛΤ, δέχεται και εξυπηρετεί τους εν ενεργεία συναδέλφους και συνταξιούχους ΔΕΥΤΕΡΑ-ΤΕΤΑΡΤΗ-ΠΕΜΠΤΗ 10:30 - 12:00, ΤΡΙΤΗ 08:30-10:00, εκτός ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ στο χώρο του συλλόγου, Ευπόλιδος 8, 7ος όροφος, τηλ: 210 32 50 692 - 210 33 11 278

συλλογικη Ενημέρωση
Ευπόλιδος 8, 105 51 Αθήνα
ΔΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ&ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΣΤΗΝ ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΙΟΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ιδιοκτήτης:Σύλλογος Εργαζομένων στην ALPHA BANK προερχομένων εκ της Ιονικής
Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος κατά το Νόμο:
Σαράντος Φιλιππόπουλος
Συντακτική Ομάδα: Σαράντος Φιλιππόπουλος, Φάνης Κυριόπουλος, Δημήτρης Ευταξίας, Μιχάλης Κουμάντος, Γιάννης Χρυσικός, Ελένη Αλιβέρτη, Δώρα Παινέζη, Βαγγέλης Παινέσης, Ρένα Φυλακτού
Νομική Κάλυψη:Μάριος Αρμάος
Γραφεία:Ευπόλιδος 8, 10551 Αθήνα, τηλ:210 3250692-4
email:syilte@otenet.gr